

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογη-
μένη σύ ἐν γυναιξί.
Λουκ. α', 28.

ΟΙ ΟΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΟΙΚΟΙ

ΤΗΣ ΤΗΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

Εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν παραφραστικῶς
μετενεχθέντες

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΚΑΛΛΩΝΑ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

1865

Τῇ ΠΑΝΥΠΕΡΤΜΝΗΤῳ
ΠΑΝΥΠΕΡΕΝΔΟΞῳ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝῳ
ΚΑΙ ΜΗΤΡΙ ΘΕΟΤΟΚῳ

ΜΑΡΙΑ

Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ

ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ο ΚΑΛΛΟΝΑΣ,

ἐδαφιαίως, καὶ εὐλαβῶς ἀνατίθησι.

Εἰ ταπεινῷ τῷ προσώπῳ, μετὰ συντετριμ-
μένης καρδίας, ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ψυχῇ τολμήσας
προσέρχομαι, καὶ σοὶ προσπίπτω Δέσποινα
Θεοτόκε, ἀνυμνῶν, δοξολογῶν, καὶ γεραίρων
σὲ τὴν καθαρὰν, καὶ ἀμόλυντον, σὲ τὴν ἀει-
πάρθενον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Λόγου, σὲ τὴν
ὑπερύμνητον, τιμιωτέραν τῶν Χερυδῖμ, καὶ ἐν-
δοξοτέραν τῶν Σεραφίμ ἀσυγκρίτως, τὴν πο-
λυώνυμον Ἀνασσαν, τὴν ἐν Ἀγίοις Ἀγιωτά-
την, Ἀχραντον, καὶ Ἀμωμον Κόρην, τὴν Γεν-
νήτριαν τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ
τῶν ὅλων, τὴν Δέσποιναν τῶν ἀπάντων, τὴν
Εὐλογημένην ἐν γυναιξὶ Νεάνιδα, τὴν Ζωοδό-
χον Πηγὴν, καὶ ἡλιακὴν λαμπηδόνα τοῦ νοη-
τοῦ Ἡλίου, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, ἰατρὸν τῶν

ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, καὶ ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, τὴν καταφυγὴν τῶν Χριστιανῶν, τὴν λύτρωσιν τῶν λυπηρῶν, τὴν μακαριωτάτην Μητέρα καὶ Παρθένον, τὴν Νύμφην τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνύμφευτον, τὸ ξένον ἄκουσμα, καὶ πολυδιήγητον θαῦμα, τὴν Ὁδηγήτριαν τῶν Πιστῶν, τὴν Πανύμνητον Παντάνασσαν, τὴν ῥῶσιν τῶν ἀσθενούντων, τὴν σωτηρίαν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ τεῖχος τῶν Ὁρθοδόξων, τὸν Ὑμνον τὸν Ἀγγελικόν, τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, τὴν φωτοδόχον λαμπάδα, καὶ φωτοπάροχον αἴγλην, τὴν φωτίζουσαν τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου παντός, τὴν ψυχοσώτηρα Κόρην, τὴν ὠραιότητα κιβωτὸν κεχυσμένην τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τὴν ἐλπίδα τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ βοήθειαν τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων.

Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητον βρύσιν τῶν χαρίτων σου σπλαγχνιθεῖσα ἔδωκας εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινότατον δοῦλόν σου φώτισιν, ὅσπην τὸ ἀσθενὲς τοῦ νοός μου ἐδυνήθη νὰ λάβῃ, εἰς τὴν ἐξήγησιν τούτων σου τῶν Ὑμνων, ἐκ τῶν ἐποίων ἴσως τις τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφελήθῃ, εὐχαριστῶ σου τὴν χάριν, Κυρία μου· ἐάν γὰρ σὺ μὴ ἐχορήγεις μοι βοήθειαν, πῶς ἤθελα δυνηθῇ ἐγὼ τοιοῦτον ἔργον τελέσαι; Λοιπὸν καὶ πάλιν ὑπερευχαριστῶ, ἀνυμνῶ, καὶ δοξάζω τὴν εἰς ἐμὲ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν σου, καθὼς καὶ ἄλλας ἀναριθμήτους εὐεργεσίας ἀπὸ τὰ μητρικὰ τῆς ἐλεημοσύνης

σου σπλάγχχα ἀπήλαυσα· καὶ οὐ κρύπτω σου τὸ ἔλεος, ἀλλὰ κηρύττω σου τὴν εὐεργεσίαν· καὶ ἵνα μὴ φανῶ πρὸς τὴν καλὴν εὐεργετίδα ἀχάριστος, οὐκ ἔχων τί προσάξαι εὐαρμοστότερον τῶν ὕμνων τοῦ σοῦ γλυκυτάτου ὀνόματος, γονυπετῶν προσέρχομαι, καὶ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν εἰς εὐχαριστίαν σοι προσφέρω.

Δέχου τοίνυν, Μακαριωτάτη Δέσποινα, τὰ τίμια ταῦτα δωρήματα, καὶ σοὶ μόνῃ ἀρμόζοντα, ἃ τίνα εἰς παραμικρὸν σημεῖον τῆς προθύμου εὐλαδείας τοῦ προσφέροντος, εἰς ὕμνον, καὶ εὐχαριστίαν τῇ σῇ Μεγαλειότητι ἀφιερῶθησαν. Οἶδας γὰρ Πάναγνε, Πανάσπιλε, Πανάφθορε, Παντευλόγητε, Ἁγία Θεοτόκε, τὸ ἀγαλλίαμα τῆς ψυχῆς μου, ὅτι ἀπὸ τὰς μητρικὰς μου ἀγκάλας εἰς τὴν ἐλεήμονα εὐσπλαγχνίαν σου ἀπερρίφθην, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι πώποτε· ἀλλ' ἐσὲ ἔχω προστατίν, μεσίτριαν, σκέπην καὶ καταφυγὴν, θάρρος καὶ παραμυθίαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, εἰ καὶ ἀνάξιώτερος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπάρχω. Δέομαί σου οὖν, πᾶσαν πονηρὰν βουλήν τοῦ ψυχοφθόρου ἐχθροῦ κατάργησον ἀπ' ἐμοῦ, ἀβλαβῇ τηροῦσά με τὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου χρόνον, καὶ μὴ ἐλλείπης πρεσβεῖν τὸν σὸν Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὅπως ἐλεήμων γεννηταὶ ἐν ἐμοὶ εἰς τὴν φοδερὰν ἡμέραν τῆς δικαίας του κρίσεως, καὶ συγγνώμην παράσχῃ τοῖς ἀναριθμήτοις μου πλημμελήμασιν. Ἐῖτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν εὐλαδεῖα, καὶ πόθῳ

ἀναγινωσκόντων τούτους σου τοὺς ὕμνους εἰς
τιμὴν, καὶ αἰνεσιν, καὶ εὐχαριστίαν σὴν, καὶ
τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἀμα δὲ καὶ τοῦ ἀνάρχου αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ
τοῦ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ αὐτοῦ Πνεύμα-
τος, τῆς μόνης τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέ-
του Θεότητος, ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ,
καὶ προσκύνησις, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΙΣ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΣ

ΚΑΙ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΤΑΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ

Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ

ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ο ΚΑΛΛΟΝΑΣ.

Χάριν καὶ σωτηρίαν παρὰ τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ.

Ἀνάμετα εἰς τοὺς πολλοὺς ὕμνους τῆς
ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ παναχράντου Παρθένου Μαρίας, οἱ πλεόν
εὐάρμοστοι εἰς ἔπαινον, τιμὴν, καὶ δόξαν τῶν
μεγαλείων αὐτῆς, εὐρίσκω ὅτι εἶναι τοῦτοι
οἱ κλ'. Οἴκοι, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς Ἐκκλησια-
στικὰς Βίβλους, φαίνεται ὅτι τοὺς ἔφαλλεν ὁ
Σέργιος, πεφωτισμένος ἀπὸ τὴν Πανάχραντου
Θεοτόκον, πατριαρχεῦων τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ὁ Χασ-
γάνος, καὶ ὁ Σάρδαρος οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀρά-
βων ὑπῆγαν, καὶ ἐπολεμοῦσαν τὴν Πόλιν· ὅπερ
αὐτὴ ἡ Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενος μὲ τὴν
προστασίαν, καὶ βοήθειάν της τοὺς ἐχθροὺς

ὅλους ἐκαταπόντισε, καὶ ἐθανάτωσέ τους διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, καὶ τὴν Πόλιν ἐφύλαξεν ἀνίκητον, καθὼς σαφέστατα ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λόγον τῆς Ἀκαθίστου. Ποῖος δὲ νὰ ἐσύνθεσε τούτους τοὺς οἴκους, δὲν ἡξεύρω νὰ εἶναι ποθὲς γραμμένον· μόνον κατὰ παράδοσιν λέγουν τινὲς, πῶς αὐτὸς ὁ Σέργιος νὰ τοὺς ἐποίησε, καὶ ὅτι μετέπειτα ἀσέδησε, καὶ δὲν ὡμολόγει πλέον ὀρθῶς τὰ τῆς Ὁρθοδόξου μας Πίστεως Θεῖα καὶ Ἱερά Δόγματα, τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς, καὶ Ὁρθόδοξοι πιστεύομεν, καὶ ὁμολογοῦμεν ὡς ἀληθῶς· ἀλλ' ἐδλασφημολόγει ὁ τρισκατάρατος τὰ τῆς δυσσεβεστάτης του αἵρέσεως φλυαρήματα. Διὰ τοῦτο δικαίως καὶ ἡ ἀγία τῆς βασιλευσούσης τῶν πόλεων Σύνοδος τὸν ἐκάθηρε, καὶ ἐξωστράκισε, καὶ τὰ ἀσεβέστατα αὐτοῦ μωρολογήματα, καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονάς του ἀναθεμάτισεν· αὐτὸς δὲ μὴ ὑποφέρων τὸν ὀνειδισμόν, καὶ ἀτιμίαν ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους, ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ κάκιστος κακῶς ἐτελεύτησεν. Οἱ δὲ ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες ζήλῳ θείῳ κινούμενοι, εὐγαλαν ὅλα του τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, ὡς λέγουν, ἦσαν πολλὰ, καὶ μάλιστα τῆς Θεοτόκου ἐγκώμια πολλότατα, καὶ τὰ ἔκαυσαν ὅλα, καὶ καθὼς ἐκαίοντο, ἐγένετο κτύπους εἰς τὴν φωτίαν, καὶ τοῦτοι οἱ Οἴκοι ἐκφέροντο ἔξω, καὶ μ' ὅλον ὅτι τοὺς ἐμετάβαλαν ὡς τρεῖς φορεῖς, πάντα μὲ κτύπον ἀπηδοῦσαν ἔξω ἀπὸ

τὴν φωτίαν, ὥστε θεωρήσαντες οἱ ἅγιοι Πατέρες τοιοῦτον θαυμάσιον, ἐγνώρισαν, ὅτι μόνον τοῦτοι οἱ Ὑμνοὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἦσαν ἀρεσκούμενοι τῇ Θεοτόκῃ· καὶ ἐξετάσαντες, τοὺς ἡῤῥαν ψυχωφελεῖς, καὶ σωτηριώδεις, καὶ τοὺς ἐπαράδωσαν εἰς τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ὡς μέγαν τινα, καὶ ψυχροσωτήριον θησαυρόν. Ὅσάν νὰ ἔλεγεν ἡ μακαριωτάτη Παρθένος μὲ τοὺς τρεῖς κτύπους τῆς φωτίας, « τοῦτοι μόνον οἱ ἔπαινοι μοῦ ἀρέσκουν· τοὺς λάβετε ὡς δῶρον πολὺτιμον· τοῦτοι μέλλουν νὰ δώσουν πολλῶν σωτηρίαν, καὶ ἀφῇσιν ἀμαρτιῶν ».

Διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἀγία Ἐκκλησία, ὅταν τοὺς ἀναγινώσκη, ἔχει μεγάλην τὴν εὐφροσύνην, καὶ οἱ θεοφώτιστοι, καὶ μουσικώτατοι Διδάσκαλοι αὐτοὺς ἐμελωδήσαν μὲ τόσῃ τέχνῃ, ὥστε πᾶς ἔμπειρος εἰς τὴν μουσικὴν, ὅταν τοὺς ψάλλῃ, σκιρτᾷ, καὶ χαίρει ὑπερβολικῶς ἢ ψυχὴ του· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐλαβεῖς ἀκροαταί, καὶ καθένας, ὁποῦ νὰ τοὺς διαβάξῃ μὲ τὴν πρέπουσαν εὐλάβειαν, καὶ κατάνυξιν, ὅπως γέμει ἀπὸ πολλὴν ἀγαλλίασιν ἢ ψυχὴ του. Τούτους λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος εὐρίσκωντας πλέον ὠφελιμωτέρους ὕμνους τῆς Παναχράντου, (ὡσάν ὁποῦ διὰ μέσον τούτων θαυμασίως ἐλύτρωσε τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ θαυμασιώτερον, ὅτι ἀκαύστους τοὺς ἐφύλαξεν ἀπὸ τὴν φωτίαν) ζητῶντας βοήθειαν ἀπὸ τὴν χάριν τῆς,

τούς ἐξήγησα κατὰ τὸ δυνατόν μου πρὸς ὠ-
φελειαν τῶν ἀπλουστέρων. Παρακαλῶ δὲ τοὺς
ἀναγινώσκοντας, μὴ μοι μέμψεσθε τῆς ἀμα-
θείας, ἀλλὰ τὸν νοῦν ᾧς προσηλῶνῃ καθένας
πρὸς τὴν παγκόσμιον μεσίτριαν, καὶ ἀειπάρ-
θενον Θεοτόκον μὲ τὴν προσήκουσαν εὐλά-
βειαν, καὶ αὐτὴ τὰ ἐλλείποντα τῆς ἐξηγή-
σεως θελεῖ ἀναπληρώσει. Καὶ μάλιστα τοὺς
νοητοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς καταπλήττει,
καὶ ἀφανίζει τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἀπὸ
τὸν νοῦν τῶν συχνάκις ἀναγινώσκόντων τοὺς
ιεροὺς τούτους Οἴκους, διαφυλάττουσα αὐ-
τοὺς ἀδελφεῖς ἀπὸ κεραυνόν, ἀπὸ πνιγμόν,
ἀπὸ ἐπανάστασιν ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ αἰφνίδιου
θανάτου, καθὼς καὶ τὴν Πόλιν ἐφύλαξεν ἁ-
πρωτον· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, εἴ τινα ἄλλην χά-
ριν ζητήσωσι μὲ πίστιν εἰλικρινῇ, τὴν λαμ-
βάνουσιν ἀπὸ τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, πρὸς
τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ
ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ.

Τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου ΜΑΡΙΑΣ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρα-
τηγῷ τὰ νικητήρια.
Ὡς λυτρωθεὶς ἐκ τῶν
δεινῶν εὐχαριστήρια.
Ἀναγράφω σοι ὁ δὲ-
λός σε Θεοτόκε. Ἀλ-
λ' ὥς ἔχουσα τὸ κρά-
τος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κιν-
δύνων ἐλευθέρωσον.
Ἵνα κράζω σοι.

Ὁ Πανάχραντε Παρ-
θένε Θεοτόκε, ἐσένα τοῦ
ἀνδρειωμένου στρατηγοῦ
καὶ ἀντιπολεμάρχου τῶν
ἐχθρῶν ἀναγράφω, καὶ
συνθέτω ὕμνους εὐχαρι-
στηρίους τῆς νίκης ἐγὼ
ὁ ταπεινὸς δοῦλός σου·
ὡς ἀνὸ ποῦ ἐλυτρώθηκα
ἀπὸ ταῖς μεγάλαις συμ-
φοραῖς καὶ δυστυχίαις
μέ τὴν βοήθειάν σε, καὶ
καθὼς ἔχεις τὴν δύνα-
μιν ἀνίκητον, ἐλευθέρω-
σάς με ἀπὸ παντοίων
δινδύνων, διὰ τὴν φωνά-
ζω πάντα με χαρὰν εἰς
ἐσένα.

Χαῖρε Νύμφη ἀ-
νύμφευτε.

Χαῖρε ἡ Νύμφη τοῦ
Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἐ-
γνώρισες Νυμφίον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἀγγελος πρωτοστά-
της οὐρανόθεν ἐπέμ-
φθη εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῳ τὸ, Χαῖρε. Καὶ
σὺν τῇ ἀσωματῷ φω-
νῇ σωματούμενόν σε
θεωρῶν, Κύριε, ἐξί-
στατο, καὶ ἵστατο
κραυγάζων πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα·

1. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ
χαρὰ ἐκλήμψει.

Ἀγγελος πρῶτος τῆς
τάξεως τῶν Ἀγγέλων,
μέθ' ἑλθὼν τοῦ Προα-
νάρχου Θεοῦ καὶ Πα-
τρὸς, ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν,
διὰ νὰ εἰπῇ τῆς ἀγίας
παρθένου καὶ Θεοτόκου
τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμέ-
νη Μαρία· ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ. Καὶ θεω-
ρῶντάς σε, Κύριε, πῶς
ἀντάμα μετὰ τὴν ἀσω-
ματόν του φωνὴν εὐθύς
ἐσαρκώνοσυν εἰς τὴν
ἀγίαν τῆς μήτραν, ἐ-
θαύμασε κατὰ πολλὰ
τὴν μεγάλην δύναμιν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔσπεκε
λέγωντας εἰς αὐτὴν τέ-
τοια λόγια·

1. Χαῖρε Παρθένε,
ὅπου διὰ μέσου σου ἡ
χαρὰ τῆς σωτηρίας εἰς
τὸν κόσμον θέλει λάμ-
ψει.

2. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ
ἀρὰ ἐκλείψει.

3. Χαῖρε, τοῦ πε-
σόντος Ἀδὰμ ἡ ἀ-
νάκλησις.

4. Χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐας ἡ
λύτρωσις.

5. Χαῖρε, ὕψος δυ-
σανάβατον ἀνθρωπί-
νοις λογισμοῖς.

6. Χαῖρε, βάθος
δυσθεώρητον καὶ Ἀγ-
γέλων ὀφθαλμοῖς.

7. Χαῖρε, ὅτι ὑ-
πάρχεις Βασιλέως κα-
θέδρα.

8. Χαῖρε, ὅτι βα-
σταζεις τὸν βαστά-
ζοντα πάντα.

2. Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μέ-
σου σου ἡ κατὰ τῆς
ἀμαρτίας θέλει παύσει.

3. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τοῦ πταιστού καὶ ξε-
πεσμένου Ἀδὰμ ἡ ἀνα-
σκήκωσις.

4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ λύτρωσις τῆς Εὐας
ἀπὸ τὰ δάκρυα, ὅπου
ἔχυνε διὰ τὸ πταίσιμόν
της.

5. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ὕψηλως δυσκολοανά-
βατη καὶ δυσκολοκατα-
νόητη εἰς τὰς λογισμὰς
τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν
χάριν ὅπου ἔλαβες.

6. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
βάθος δυσκολοθεώρητον
καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῶν Ἀγγέλων.

7. Χαῖρε, διατὶ εἶ-
σαι καθέδρα τοῦ Βα-
σιλέως τῶν βασιλευόν-
των.

8. Χαῖρε, διατὶ κρα-
τεῖς ἐκείνον ὅπου κρα-
τεῖ εἰς τὸ χεῖρι του ὅ-
λον τὸν κόσμον.

9. Χαῖρε, Ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον.

10. Χαῖρε γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

11. Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις.

12. Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

9. Χαῖρε τὸ ἄστρον, ὅπου φανερῶνεις τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χριστόν.

10. Χαῖρε ἡ γαστέρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

11. Χαῖρε ὅπου διὰ μέσου σου ξανακαινουργιώνεται ὁλος ὁ κόσμος.

12. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου γίνεται μικρὸν παιδίον ὁ Ποιητής.

13. Χαῖρε, Νύμφη τοῦ Θεοῦ Ἀγία, καὶ ὀντως ἀειπαρθένος Μήτηρ, ὅπου τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸν κατὰ σάρκα ἐγέννησες. Ἀνύμφευτε, χωρὶς Νυμφίου, διατὶ Παρθένος ἦσουν πρὶν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ Παρθένος μὲ ὑπερθαύμαστον τρόπον ἐγέννησες, καὶ Παρθένος, καθαρὰ καὶ ἄφθαρτος,

καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Υἱοῦ σου ἔμεινες, καθὼς ἦσουν καὶ προτῆτερα.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων·

Ἀλληλουῖα.

Βλέπωντας καὶ γνωρίζοντας ἡ Ἀγιωτάτη Παρθένος τὸν ἑαυτὸν της, πῶς ἦτον παιδιόθεν μὲ καθαρότητα, λέγει μὲ φρόνιμην ἀποκοτιὰν καὶ θάρρος πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ· Τὸ παράξενον καὶ θαυμαστόν πρᾶγμα, ὅπου ἀκούω ἀπὸ τὴν φωνὴν σου, φαίνεται δυσκολαπόδεκτον εἰς τὴν ψυχὴν μου· διατὶ πῶς λέγεις σὺ νὰ γένη γέννησις ἀπὸ ἄσπορον σύλληψιν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ φύσιν; κράζοντας·

Ἀλληλουῖα.

Τὸ ΑΛΛ. σημαίνει, ἔρ-
χεται, ἐφάνη· τὸ ΗΛ.
ὁ Θεός· τὸ, ΟΥΤΙ'Α. αἶ-
νεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν
ζῶντα Θεόν. ΒΑΣΙ-
ΛΕΙΟΣ.

Γνωσιν ἄγνωσον γνω-
ναι ἢ Παρθένος ζη-
τοῦσα, ἐδόθησε πρὸς
τὸν λειτουργοῦντα·
Ἐκ λαγόνων ἄγνω-
ν Τίόν, πῶς ἐστι τεχ-
θῆναι δυνατόν; λέ-
ξον μοι. Πρὸς ἣν ἐ-
κεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
βῳ, πλὴν κραγάζων
οὕτω·

1. Χαῖρε, βουλῆς
ἀπορρήτου μύστις.

2. Χαῖρε, σιγῆς
δεομένων πίστις.

Γνώμην ἀγνώρισον καὶ
ἀκατανόητον ζητῶν-
τας ἢ μακαριωτάτη
Παρθένος νὰ μάθῃ, εἶπε
πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον
τὸν ὑπηρέτην τοῦ Θεοῦ·
Πῶς εἶναι δυνατόν ἀπὸ
τούς καθαρὸς καὶ παρ-
θενικούς λαγόνας νὰ
γεννηθῇ Τίος; εἶπέ μου
τοῦτο, Ἀρχάγγελε. Εἰς
τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἀ-
πεκρίθη, ὅμως μὲ φό-
βον, λέγωντας οὕτω·

1. Χαῖρε Παρθέने, ὁ-
ποῦ εἶσαι ἢ μύστις τῆς
ἀκατανόητου βουλῆς·
διότι ἡξεύρεις τὰ κρυ-
πτὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

2. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ἢ πίστις τῆς σιωπῆς
τῶν παρακαλόντων σε,
διὰ τὴν γνωρίζωντάς σε

ἀληθῶς Μητέρα τοῦ
Θεοῦ καὶ Παρθένον, οὐ-
δένας ἀμφιδάλλει εἰς
τὴν χάριν, ὁποῦ σοῦ
ζητήσῃ, μόνον καθένας
σιωπῶντας πιστεύει,
ὅτι νὰ εἰσακουσθῇ ἢ
δέησίς του.

3. Χαῖρε διὰ τὴν εἶσαι
ἢ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

4. Χαῖρε, διὰ τὴν εἶσαι
τὸ κεφάλαιον, ὁποῦ πε-
ριέχει τοὺς ὁρισμούς,
τὰ προστάγματα, καὶ
τὰς ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

5. Χαῖρε ἢ σκάλα τοῦ
οὐρανοῦ, ἐπειδὴ διὰ μέ-
σου σου κατέβη ὁ Θεός
εἰς τὴν γῆν.

6. Χαῖρε, τὸ γεφύρι,
ὁποῦ μεταφέρεις ἐκεί-
νους, ὁποῦ εἶναι πλα-
σμένοι ἀπὸ τὴν γῆν,
ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

7. Χαῖρε τὸ περίφη-
μον καὶ πολυδιήγητον
θαῦμα τῶν Ἀγγέλων.

3. Χαῖρε, τῶν θαυ-
μάτων Χριστοῦ τὸ
προοίμιον.

4. Χαῖρε, τῶν δογ-
μάτων αὐτοῦ τὸ κε-
φάλαιον.

5. Χαῖρε, κλίμαξ
ἐπουράνιε, δι' ἧς κα-
τέβη ὁ Θεός.

6. Χαῖρε, γέφυρα
μετάγουσα τοὺς ἐκ
γῆς πρὸς οὐρανόν.

7. Χαῖρε, τὸ τῶν
Ἀγγέλων πολυθρύλ-
λητον θαῦμα.

8. Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

9. Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα.

10. Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

11. Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνώσιν.

12. Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

8. Χαῖρε, τὸ πολυτένακτον καὶ πολύκλαυστον πλήγωμα τῶν δαιμόνων.

9. Χαῖρε, ὅπου ἐγέννησες τὸ φῶς τῆς σωτηρίας, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μὲ τρόπον ὅπου δὲν ἤμπορεῖ τινὰς νὰ τὸν εἰπῇ καὶ νὰ τὸν λογιάσῃ.

10. Χαῖρε, ὅπου οὐδένα ἐδίδαξες τὸν τρόπον τῆς θαυμαστῆς σε γέννας.

11. Χαῖρε, ὅπου περισσεύεις πᾶσαν σοφίαν καὶ γνῶσιν τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων, νικῶντας ἔλους ἐκείνους, ὅπου μὲ πολλὴν περιέργειαν ἐξετάζουν τὸ φρικτὸν μυστήριον, ὅπου εἰς ἐσένα ἔγεινε.

12. Χαῖρε, ὅπου καταλαμπρύνεις τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκείνων, ὅπου σὲ πιστεύουν Παρθένον καὶ Θεοτόκον.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν, τοῖς θέλουσι θεριεῖν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

ἔχουσα Θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μή-

13. Χαῖρε, ἡ καθαροτάτη Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνάνδρος.

Δύναμις τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἐπουρανίου Βασιλέως Θεοῦ καὶ Πατρὸς μὲ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἐπερισκέπασε τότε, διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὅπου ποτὲ δὲν εἶχε γνωρίσῃ γάμον, καὶ ἔδειξε τὴν καρποφόρον τῆς γαστέρα ὡσάν χωράφι, ὅπου γεννᾷ γλυκυτάτας καρπούς διὰ ὅλους ἐκείνους, ὅπου θέλουσι νὰ θερίσουν ἀπ' αὐτὸ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, μὲ τὸ νὰ ψάλλουν τέτοιαν λογὴν τὸ, Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ἔχοντας ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος σαρκωμένον

τραν, ἀνέδραμε πρὸς
τὴν Ἑλισάδετ· τὸ
δὲ Βρέφος ἐκείνης
εὐθὺς, ἐπιγνοῦν τὸν
ταύτης ἀσπασμόν, ἔ-
χαιρε, καὶ ἄλμασιν,
ὡς ἄσμασιν, ἐδόξα
πρὸς τὴν Θεοτόκον·

1. Χαῖρε, βλαστοῦ
ἀμαράντου κλῆμα.

2. Χαῖρε καρποῦ
ἀκηράτου κτήμα.

3. Χαῖρε, γεωργόν
γεωργῆσα φιλόανθρω-
πον.

τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς
τὴν καθαρὰν τῆς μή-
τραν, ὑπῆγε νὰ χαιρε-
τήσῃ τὴν Ἑλισάδετ
τὴν συγγενῇ τῆς. Τότε
τὸ βρέφος, ὅπου ἐδάξα
ἐκείνη εἰς τὴν κοιλίαν
τῆς, ὅπου ἦτον ὁ μέ-
γας Ἰωάννης ὁ Πρό-
δρομος, διὰ τὸ νὰ ἐγνώ-
ρισε τὸν χαιρετισμόν
τῆς, ἐχαίρετο καὶ ἐ-
σκίρτα, καὶ μετὰ πολλῶν
λογιῶν χορεύματα, ὡ-
σάν νὰ ἦσαν γλυκύτατα
ψάλματα, ἔλεγε πρὸς
τὴν ἁγίαν Θεοτόκον·

1. Χαῖρε, τὸ κλῆμα,
ποῦ ἐδλάστησες τὸν
βλαστόν, ὅπου ποτὲ δέν
μαραίνεται.

2. Χαῖρε, τὸ χωράφι,
ὅπῃ ἐκαρποφόρησες τὸν
ἀθάνατον καρπὸν, τὸν
Χριστόν, ὅπῃ θέλει βασι-
λεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας.

3. Χαῖρε, ὅπου γε-
ωργεῖς τὸν φιλόανθρω-
πον Κτίστην, καὶ κυ-
βερνήτην τοῦ κόσμου.

4. Χαῖρε, φυτουρ-
γὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν
φύουσα.

5. Χαῖρε, ἄρουρα
βλαστάνουσα εὐφο-
ρίαν οἰκτιρμῶν.

6. Χαῖρε, τράπε-
ζα βασταζουσα εὐ-
θηνίαν ἰλυσμῶν.

7. Χαῖρε, ὅτι λει-
μῶνα τῆς τροφῆς ἀ-
ναθάλλεις.

8. Χαῖρε, ὅτι λι-
μένα τῶν ψυχῶν ἐ-
τοιμάζεις.

9. Χαῖρε, δεκτὸν
πρεσβείας θυμίαμα.

4. Χαῖρε, ὅπου ἐφύ-
τρωσες ἐκείνου, ὅπου
ἐφύτευσε τὴν ἐδικὴν
μας ζωὴν, καὶ σωτη-
ρίαν.

5. Χαῖρε, ἡ πολυ-
καρπος γῆ, ὅπου ἐδλά-
στησες τὴν καλὴν καρ-
ποφορίαν τῆς εὐσπλαγ-
χνίας.

6. Χαῖρε, ἡ θεία
τράπεζα, ὅπου βαστά-
ζεις τὴν εὐθηνίαν τῶν
συγχωρήσεων τῶν ἁ-
μαρτωλῶν.

7. Χαῖρε, διότι ἀν-
θίζεις τὸ περιδῶλι, καὶ
τὸν Παράδεισον τῆς
πνευματικῆς τροφῆς,
τὸν Χριστόν.

8. Χαῖρε, διότι ἐ-
τοιμάζεις λιμένα γα-
ληνότατον τῶν ψυχῶν
μας.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
δεκτὸν θυμίαμα προ-
σευχῆς· ἐπεὶ δὲ ὅταν
τινάς σε παρακαλέσῃ,
καὶ μεσιτεύσῃς εἰς τὸν
Υἱόν σου, εὐθὺς ἐκείνος

10. Χαῖρε, πικντός
τοῦ κόσμου ἐξίλα-
σμα.

11. Χαῖρε, Θεοῦ
πρός θνητοὺς εὐδο-
κία.

12. Χαῖρε, θνητῶν
πρός Θεὸν παρρησία.

13. Χαῖρε Νύμφη,
ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων
λογισμῶν ἀμφιδόλων
ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐ-
ταράχθη, πρὸς τὴν
ἀγαμὸν σε θεωρῶν,
καὶ κλεψίγαμον ὑ-
πονειῶν ἀμεμπτε· μα-
θὼν δέ σου τὴν σύλ-
ληψιν ἐκ Πνεύματος

σε δέχεται, καὶ δίδει
μετὰ χαρᾶς τὴν ζη-
τουμένην χάριν.

10. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ εἰρηνοποιῖα τοῦ Θεοῦ
μέθ' ὅλον τὸν κόσμον.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ καλοθέλησις, καὶ ἀ-
γάπησις τοῦ Θεοῦ πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους.

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τὸ θάρρος, καὶ ἡ παρ-
ρησία τῶν ἀνθρώπων
πρός τὸν Θεόν.

13. Χαῖρε, σεμνοτά-
τη Νύμφη τοῦ Κυρίου
ἀνάνδρε.

Ζάλην μέσα του ἔχων-
τας ἀπὸ πολλοὺς ἀμ-
φιδόλους λογισμοὺς, ὁ
δίκαιος καὶ σῶφρων
Ἰωσήφ ἐταράχθη κατὰ
πολλὰ εἰς τὸν νοῦν, καὶ
ἐσυγχύσθη εἰς τὴν καρ-
δίαν· ἐπειδὴ καὶ γνω-
ρίζωντάς σε καθάρην
Παρθένον, καὶ πῶς πο-
τέ δὲν εἶχες ἔλθῃ εἰς

ἀγίου, ἔφη·
Ἀλληλουῖα.

γάμον, ἐλογιάζει, πῶς
κρυφαὶ νὰ εἶχες συνηθι-
σθῇ εἰς γάμον κλεπτι-
κόν· ἀμὴ ὕστερα διὰ
τὸ νὰ ἔμαθεν ἀπὸ θείου
Ἀγγέλων, πῶς ἡ σύλ-
ληψίς σου ἦτον ἀπὸ
τὸ πανάγιον Πνεῦμα,
σε ἐτίμα, καὶ ἐδόξαζε
τὸν Θεόν, λέγωντας·

Ἀλληλουῖα· ἡγουν,
ἀλλ. αἶνος. ἡλ. τῷ Θεῷ.
οὔτι. τῷ ζῶντι.

Ἦκουσαν οἱ ποιμέ-
νες τῶν Ἀγγέλων ὑ-
μνούντων τὴν ἑνσαρ-
κον Χριστοῦ παρυ-
σίαν· καὶ δραμόντες
ὡς πρὸς ποιμένα,
θεωροῦσι τοῦτον, ὡς
ἀμνὸν ἁμῶν, ἐν
τῇ γαστρὶ Μαρίας
βοσκηθέντα, ἣν ὁ
ὕμνουντες εἶπον·

Ἦκουσαν οἱ βοσκοὶ
τῶν προβάτων τοὺς ἀ-
γίους Ἀγγέλους, ὅπου
ὕμνεον τὸν κατὰ σάρ-
κα ἐρχομὸν τοῦ Χριστοῦ
εἰς τὸν κόσμον, ψαλλον-
τες τὸ, Δόξα ἐν ὑψί-
τοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη· καὶ τρέχοντες
ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆν, ὡ-
στάν νὰ ἐπηγαῖναι εἰς
κένενα ἄλλον βοσκὸν
ὁμοῖόν τους, βλέπουν
τοῦτον τὸν Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν, ὡσαν
ἀρνίον καθάρωτατον,

ὅπου εἶχε σαρκωθῇ, καὶ
θραφῇ εἰς τὴν καθα-
ρὰν καὶ ἀγίαν γαστέρα
τῆς πανευδόξου, καὶ
πανάγνου Παρθένου, καὶ
Θεοτόκου Μαρίας τῆς
Μητρός τε, τὴν ὁποίαν
ἐπαινοῦντες, εἶπον·

1. Χαῖρε, ἄμνου
καὶ ποιμένος Μητήρ.

2. Χαῖρε, αὐλὴ λο-
γικῶν προβάτων.

3. Χαῖρε, ἀορά-
των ἐχθρῶν ἀμυντή-
ριον.

4. Χαῖρε, Παρα-
δείσου θυρῶν ἀνοι-
κτῆριον.

1. Χαῖρε, Μητέρα
τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶσαι
ἀντάμα ταπεινὸν ἀρνί,
καὶ ἄγρυπνος βεσκός.

2. Χαῖρε, μάνδρα
τῶν λογικῶν προβά-
των, ἡγουν τῶν ἀν-
θρώπων, ὅπως ἦσαν ἐξ-
ωρισμένοι εἰς τὴν πλά-
νην τῆς ἀσεδείας, καὶ
διὰ μέσου σου ἦλθον
εἰς ὁμόνοιαν πίστεως,
καὶ θεογνωσίας.

3. Χαῖρε, Παρθένε,
ὅπου εἶσαι ἡ ἐκδικη-
τικὴ βλάβη τῶν ἀορά-
των ἐχθρῶν, ἡγουν τῶν
πονηρῶν διαδόλων.

4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ ἀνοίξεις τῶν θυρῶν
τοῦ Παραδείσου, αἱ ὁ-
ποῖαι διὰ τὴν Εὐὰν ἐ-

κλείσθησαν, καὶ διὰ μέ-
σου σου ἀνοίχθησαν.

5. Χαῖρε, ὅτι τὰ
οὐράνια συναγάλλε-
ται τῇ γῇ.

6. Χαῖρε, ὅτι τὰ
ἐπίγεια συγχορεύει
οὐρανοῖς.

7. Χαῖρε, τῶν Ἀ-
ποστόλων τὸ ἀσίγη-
τον στόμα.

8. Χαῖρε, τῶν Ἀ-
θλοφόρων τὸ ἀνίκη-
τον θάρσος.

9. Χαῖρε, στερρόν
τῆς πίστεως ἔρεισμα.

10. Χαῖρε, λαμπρόν
τῆς χάριτος γνῶρι-
σμα.

5. Χαῖρε, διότι τὰ
οὐράνια συγχαίρονται
ἀντάμα μετὰ τὰ ἐπίγεια.

6. Χαῖρε, διότι, καὶ
τὰ ἐπίγεια συγχορεύου
ἀντάμα μετὰ τὰ οὐρά-
νια.

7. Χαῖρε, τὸ ἀσώ-
παστον στόμα τῶν Ἀ-
ποστόλων, εἰς τὸ νὰ
κηρύττωσι, καὶ νὰ δα-
ξάζωσι πανταχοῦ τὴν
θεῖαν σου Γένναν.

8. Χαῖρε, τὸ ἀνίκη-
τον θάρρος τῶν Μαρ-
τύρων, ὅπου σὲ ὤμο-
λόγησαν ἕως θανάτου
ἀληθῆ Θεομήτορα, καὶ
Παρθένον.

9. Χαῖρε, τὸ ἀσά-
λευτον στερέωμα, καὶ
τὸ δυνατόν θεμέλιον
τῆς ἀληθινῆς μας Πί-
στεως.

10. Χαῖρε, τὸ λαμπρό-
τατον φανέρωμα τῆς
θείας χάριτος.

11. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγγυμνώθη ὁ Ἄδης.

12. Χαῖρε, δι' ἧς ἐνδύθημεν δόξαν.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἶγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν ἄνυχτα· καὶ φθίσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

11. Χαῖρε, ὅτι διὰ μέσου σου ἐγδύθη ὁ Ἄδης, καὶ ἐλυτρώθησαν οἱ Προπάτορές μας.

12 Χαῖρε, ὅτι διὰ μέσου σου ἐνδύθηκαμεν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, καὶ ἐπομένως τὴν δόξαν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

13. Χαῖρε, ὡραιότατη Νύμφη χωρὶς Νυμφίου φθαρτόν.

Τὸν Θεοδρόμον Ἀστέρα, (ἦγουν τὸ ἄστρον, ὅπου κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ Θεοῦ ἐπεριπατεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν φυσικὴν σου τάξιν, καὶ ἔτρεχεν εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εὗρίσκετο ὁ αὐτὸς Θεὸς ὁ Χριστὸς μας σιναρωμένος) ἀφ' οὗ εἶδαν οἱ Μάγοι καὶ βασιλεῖς, ἡκολούθησαν προθυμερᾶ εἰς τὴν λάμψιν του, καὶ ἔχοντες τὸν ὡσαν πιστόν ὁδηγόν, καὶ λύχ-

νον φωτεινὸν εἰς τὸ νυκτερινόν των περιπάτημα, διὰ μέσου του ἐγγυρεύασι νὰ εὗρουν τὸν δυνατόν Βασιλέα, ὅπου εἶχε γεννηθῇ· καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσασιν εἰς ἐκεῖνον, ὅπου ποτὲ δὲν φθάνεται, ἔλαβον μεγαλωτάτην χαρὰν, λέγοντες πρὸς αὐτόν.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνῶμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμέν σε τὸν φανέντα ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ Βασιλέα αἰώνιον.

Ἰδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις

Ἰδασι τὰ παιδία τῶν Χαλδαίων, οἱ Μάγοι τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ χέρια τῆς ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας, ὡς ἄν μικρὸν βρέφος ἐκεῖνον, ὁμοῦ μὲ τὸ χεῖρ του ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους· καὶ λογιάζοντες τὸν διὰ μέγαλον αὐθεντήν, καὶ βασιλέα, μὲ ὅλον ὅπου εἶχε λάβῃ

θεραπεῦσαι, καὶ βοῇ-
σαι τῇ εὐλογημένῃ·

τὴν μορφὴν τοῦ δούλου,
καὶ εἶχε γέννη ἄνθρω-
πος, ἐσπουδάξαι με
εὐλάβειαν νὰ τὸν τιμή-
σουν με τὰ χαρίσματα,
ὅπου τοῦ ἔφεραν, ὁ ἕνας
χρυσάφι, ὁ ἄλλος λιθά-
νι, καὶ ὁ ἄλλος σμύρ-
ναν· με τὸ χρυσάφι τὸν
ἐτίμησαν ὡς Βασιλέα,
με τὸ λιθάνι ὡς Θεόν,
καὶ με σμύρναν ἐπρο-
σημαδεύσαι, πῶς ἔ-
μελλεν νὰ λάβῃ θάνατον
ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ
λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον.
Δίδοντές του λοιπὸν με
τοῦτα τὰ χαρίσματα
τὴν μαρτυρίαν τῶν με-
γαλείων του, καὶ τὸ
σημαδι τῆς εὐλαβείας
των, ἔλεγον πρὸς τὴν
εὐλογημένην Θεοτόκον·

1. Χαῖρε, ἀστέρος
ἀδύτου Μήτηρ.

1. Χαῖρε, Μητέρα
τοῦ ἄστρου, ὅπου ποτὲ
δὲν βασιλεύει, ἡγουν
τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖο
τῆς βασιλείας οὐκ ἔ-
σται τέλος.

2. Χαῖρε, αὐγὴ
μυστικῆς ἡμέρας.

2. Χαῖρε, ὅτι εἶσαι ἡ
διαφώτισις, καὶ ἡ αὐγὴ
τῆς μυστικῆς ἡμέρας,
ὅπου ἐφάνερωσες εἰς
τὸν κόσμον τὸ ἀληθινόν
φῶς, τὸν Χριστόν, τοῦ
ὁποῖου μετὰ τὴν γέν-
νησιν ἐπέρασεν ἡ ζο-
φερὰ νύκτα τῆς ἀμαρ-
τίας, καὶ ἔλαμψεν ἡ
χαρμόσυτος ἡμέρα τῆς
σωτηρίας.

3. Χαῖρε, τῆς ἀ-
πάτης τὴν κάμινον
σδέσασα.

3. Χαῖρε, ὅτι τὴν
κάμινον τῆς πλάνης ἐ-
σδυσες, ἡγουν τὴν ἀ-
σέδειαν, ὅπου ἔρριπτε
τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν
κόλασιν.

4. Χαῖρε, τῆς Τριά-
δος τοὺς μύστας φω-
τίζουσα.

4. Χαῖρε, ὅτι φωτί-
ζεις τοὺς Ἱερεῖς, ὅπου
προσκυνοῦν, καὶ λα-
τρεύουσι τὴν ἀγίαν
Τριάδα.

5. Χαῖρε, τύραν-
νον ἀπάνθρωπον ἐκ-
βαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.

5. Χαῖρε, ὅπου τὸν
διάβολον τὸν ἀσπλαγ-
χον, καὶ ἀπάνθρωπον
τύραννον, καὶ ἄρχοντα
τοῦ κόσμου, ἐξωλόθρευ-
σες, καὶ ἐδίωξες τὸν
ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν,

καὶ ἐξουσίαν ὁποῦ
ἔχει.

6. Χαῖρε, Κύριον
φιλάνθρωπον ἐπιδεί-
ξασα Χριστόν.

6. Χαῖρε, ὁποῦ ἔδει-
ξας, καὶ ἐφανέρωσες
εἰς τὸν κόσμον τὸν
χριστόν μας, αὐθέντην
εὐσπλαγχνον, ὁποῦ ἀ-
γαπᾷ τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.

7. Χαῖρε, ἡ τῆς
βαρβάρου λυτρομέ-
νη θρησκείας.

7. Χαῖρε, ὁποῦ μᾶς
ἐλύτρωσες ἀπὸ τὴν
ψευδολατρείαν, καὶ μα-
ταίαν προσκύνητιν, ὁ-
ποῦ ἐκάμνασιν οἱ βάρ-
βαροι, καὶ μᾶς ἔφερες
τὴν Ὀρθόδοξον Πίσιν.

8. Χαῖρε, ἡ τοῦ
βορβόρου ρυομένη τῶν
ἔργων.

8. Χαῖρε, ὁποῦ μᾶς
ἠλευθέρωσες ἀπὸ τὰ
ἔργα τοῦ βρωμιζμένου
λαίκου τῆς κολάσεως.

9. Χαῖρε, πυρὸς
προσκύνησιν παύσα-
σα.

9. Χαῖρε, ὁποῦ ἔκα-
μες καὶ ἐσχόλασεν ἡ
ἄθεος προσκύνησις τῆς
φωτίας, τὴν ὁποίαν οἱ
ἀσεβεῖς ἔκαμναν.

10. Χαῖρε, φλογὸς
παθῶν ἀπαλλήττου-
σα.

10. Χαῖρε, ὁποῦ μᾶς
ἐλευθερώνεις ἀπὸ φλόγα
τῶν παθῶν, ἡγουν ἀπὸ
τὴν ἡδονὴν τῆς ἀμαρ-
τίας.

11. Χαῖρε, πιστῶν
ὁδηγὲ σωφροσύνης.

11. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ὁδηγὸς τῆς παρθενίας
τῶν Πιστῶν.

12. Χαῖρε, πασῶν
γενεῶν εὐφροσύνη.

12. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
εὐφροσύνη, καὶ χαρὰ
ὅλων τῶν γενεῶν τῶν
ἀνθρώπων.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

13. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ
Μητέρα, καὶ ἐκλεκτὴ
Νύμφη, καὶ Νυμφίον
φθαρτὸν ποτὲ δὲν ἐ-
γνώρισες.

Κήρυκες Θεοφόροι,
γεγονότες οἱ Μάγοι,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Βαβυλῶνα, ἐκτελέ-
σαντές σου τὸν χρη-
σμόν, καὶ κηρύξαν-
τές σε τὸν Χριστόν
ἄπασιν, ἀφέντες τὸν
Ἡρώδη ὡς ληρώδη,
μὴ εἰδόντα ψάλλειν.

Ἀλληλουῖα.

Κήρυκες, καὶ διαλα-
λητάδες Θεοχαριτωμέ-
νοι, καὶ Θεοφώτιστοι
ἔγειναν τῆς Γεννησεώς
σου Κύριε οἱ Μάγοι,
καὶ Βασιλεῖς, καὶ ἀφ'
οὗ ἐτελείωσαν τὸ προ-
φητευμένον διὰ ἐσένα,
ἡγουν ἀφ' οὗ ἦλθαν καὶ
ἐπροσκύνησαν, καὶ ἐ-
δωροφόρησάν σε, καὶ
ἀφ' οὗ σὲ ἐκήρυξαν εἰς
ὅλους διὰ Χριστόν, καὶ
αὐθέντην τοῦ κόσμου,
ἐγύρισαν εἰς τὴν Βα-
βυλῶνα τὴν χώραν των

πολλὰ χαρούμενοι, ἀφί-
νοντες τὸν Ἡρώδη ὡς
φλύαρον περιγελασμέ-
νον εἰς τὴν πονηράν
του γνώμην, ὁ ὁποῖος
δὲν ἤξευρε νὰ ψάλ-
λη τὸ,

Ἀλληλουῖα .

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι
ἀγίῳ, ἐν Τριάδι μόνῳ
αἰωνίῳ Θεῷ ἡμῶν .

Λάμπας ἐν τῇ Αἴ-
γύπτῳ φωτισμὸν ἀ-
ληθείας, ἐδίωξας τοῦ
ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἶδωλα ταύ-
της Σωτήρ, μὴ ἐνέγ-
καντά σου τὴν ἰσχύν,
πέπτωκεν· οἱ τούτων
δὲ ῥυσθέντες, ἐδόων
πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Λάμπωντας, ὡς λυ-
τρωτά μου, εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον τὴν φωτισιν
τῆς ἀληθείας, ἤγουν
τῆς ἀληθινῆς Πίστεως,
ἐδίωξες με μεγάλην ὁρ-
μὴν τὴν σκοτιναδα τοῦ
ψεύδους, ἤγουν τῆς ἀ-
σεβείας τὴν πλάνην·
διότι τὰ εἶδωλα τῆς
αὐτῆς Αἰγύπτου μὴν
ὑπομένωντας τὴν δύνα-
μιν τῆς Θεότητός σου,
ἔπεσαν, καὶ ἀφανίσθη-
σαν· καὶ ὅσοι ἐλυτρώ-
θησαν ἀπὸ τὰς ψευδο-
γοητείας των, καὶ πλέον

δὲν τὰς πιστεύουσιν,
ἀλλὰ λατρεύσι σὲ τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεόν,
ἐφώναζαν εἰς εὐχαρι-
στίαν πρὸς τὴν Ἰπε-
ραγίαν Θεοτόκον·

1. Χαῖρε, ἀνόρθω-
σις τῶν ἀνθρώπων .

1. Χαῖρε, Παρθέne,
ὅπου εἶσαι ἡ ἀνασκήνω-
σις τῶν ἀνθρώπων, ὁ-
που ἦσαν ξεπεσμένοι
ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ .

2. Χαῖρε, κατὰ-
πτώσις τῶν δαιμό-
νων .

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ κατακρέμνησις, ἡ
συντριβὴ, καὶ ἀφάνισις
τῶν πονηρῶν δαιμόνων .

3. Χαῖρε, τῆς ἀ-
πάτης τὴν πλάνην
πατήσασα .

3. Χαῖρε, ὅπου ἐκα-
ταπάτησες τὴν γελα-
στικὴν πλάνην τῆς ἀ-
σεβείας .

4. Χαῖρε, τῶν εἰ-
δῶλων τὸν δόλον ἐ-
λέγξασα .

4. Χαῖρε, ὅπου ἐκα-
τάκρινες, καὶ κατήσχυ-
νες τὴν δολιωτάτην
πίστιν τῶν μυσαρῶν
εἰδῶλων .

5. Χαῖρε, θάλασ-
σα ποντίσασα Φαραῶ
τὸν νοητόν .

5. Χαῖρε, Θεοτόκε,
ὅπου καθὼς ἡ Ἐρυθρὰ
θάλασσα ἀπὸ θείου
θέλημα ἐκαταπόντισε
τὸν αἰσθητὸν Φαραῶ,

ἵποῦ ἤθελε νὰ σκλαβώ-
τη τὸ Ἰσραηλιτικὸν
γένος, ἔτζη καὶ σὲ ἄλλη
θάλασσα, ἐκαταπόντι-
σες τὸν νοητὸν Φαραῶ
τὸν διάβολον, ὅπου ἦ-
τον σιμὰ νὰ σκλαβώσῃ,
καὶ νὰ θανατώσῃ τὰς
ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

6. Χαῖρε, πέτρα ἡ
ποτίσασα τοὺς δι-
ψῶντας τὴν ζωὴν.

6. Χαῖρε, ὅπου καθὼς
ἡ ἀκρότομος πέτρα, με-
τὸ κτύπημα τῆς ράβ-
δου τοῦ Μωϋσέως, ἔ-
βλυσε νερόν καὶ ἐπότι-
σε τοὺς Ἰσραηλίτας,
ἔτζη καὶ σὺ ὡς ἄλλη
πέτρα, μετὴν ἐπισκία-
σιν τοῦ παναγίου Πνεύ-
ματος ἐγέννησες τὸν
Χριστὸν, τὴν βρύσιν
τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ
ποτίζεις ἐκείνους, ὅπως
διψοῦσι τὴν ζωὴν.

7. Χαῖρε, πύρινε
στύλε, ὁδηγῶν τοὺς
ἐν σκότει.

7. Χαῖρε, ὅπου κα-
θὼς ὁ πύρινος στύλος
ὠδήγει τοὺς Ἑβραίους,
καὶ ἐπεριπατοῦσαν τὴν
νύκτα, φεύγοντες τὴν
σκλαδίαν τοῦ Φαραῶ,
ἔτζη καὶ σὺ ὡς ἄλλος

στύλος, κρατεῖς εἰς τὰς
ἀγκάλας σου τὸν Χρι-
στὸν, τὸ πῦρ τῆς Θεό-
τητος, καὶ τὸ φῶς τοῦ
κόσμου, καὶ ὁδηγεῖς ἐ-
κείνους, ὅπου εἶναι εἰς
τὸ σκότος τῆς ἁμαρ-
τίας, διὰ νὰ ἔρχωνται
εἰς τὸ φῶς τῆς σωτη-
ρίας.

8. Χαῖρε, σκέπη
τοῦ κόσμου, πλατυ-
τέρα νεφέλης.

8. Χαῖρε, ἡ περισκέ-
παις ὅλου τοῦ κόσμου,
ὅπου εἶσαι πλατυτέρα
τῆς νεφέλης, ἡ ὅποια
ἐσκέπασε τὸν Ἰσραη-
λιτικὸν λαόν, ὅταν ἔ-
φευγε τὸν θυμὸν τοῦ
Φαραῶ.

9. Χαῖρε, τροφή
τοῦ Μάννα διάδοχε.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τροφή τῶν εὐσεβῶν, ὁ-
μοία ἐκείνης τοῦ Μάν-
να, ὅπου ἔθρεφεν εἰς
τὴν ἔρημον τὸ γένος
τῶν Ἑβραίων.

10. Χαῖρε, τρυφῆς
ἀγίας διάκονε.

10. Χαῖρε, ὅπου ὑπη-
ρετεῖς, καὶ κυδερνᾷς ἐ-
κείνον, ὅπου εἶναι ἡ
τρυφή καὶ χαρὰ τῶν
δικαίων.

11. Χαῖρε, ἡ γῆ
τῆς ἐπαγγελίας.

11. Χαῖρε, ὅτι εἶσαι
ἡ γῆ, ὅπου ἔταξεν ὁ
Θεὸς νὰ μᾶς δώσῃ εἰς
ἀνάπαυσίν μας, ἡ ὁ-
ποία προεικονίσθη ἀ-
πὸ τὴν γῆν ἐκείνην
τῆς ἐπαγγελίας, ὅπου
ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ
γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
τώρα ἐδόθη εἰς ἡμᾶς
τῶν Χριστιανῶν, ὅπου
εἴμεσθιν ὁ νέος Ἰσραὴλ.

12. Χαῖρε, ἐξ ἧς
ρέει μέλι, καὶ γάλα.

12. Χαῖρε, ὅπου ἀπὸ
ἐσένα ρέει, καὶ τρέχει
τὸ μέλι, καὶ τὸ γάλα
τῶν χαρίτων, καὶ θρέ-
φει τὰς καρδίας τῶν
Πιστῶν.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

13. Χαῖρε, ἡ εὐπρεπε-
στάτη τοῦ Θεοῦ Νύμφη
ἄνανδρος.

Μέλλοντος Συμεῶ-
νος, τοῦ παρόντος
αἰῶνος, μεθίστασθαι
τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπε-
δόθη ὡς βρέφος αὐ-
τῷ· ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ Θεὸς τέ-

Μέλλοντας ὁ δίκαιος
Πρεσβύτες Συμεῶν νὰ
μετασταθῇ, καὶ νὰ πε-
ράσῃ ἀπὸ τούτην τὴν
πρόσκαιρον ζωὴν τοῦ
πλάνου καὶ δολίου κό-
σμου, ἐδόθη Κύριε Θεέ
μου Ἰησοῦ Χριστῇ,

λειος· διό περ ἔξε-
πλάγη σου τὴν ἄρ-
ρήτον σοφίαν, γρά-
ζων·

Ἀλληλουῖα.

λίγον προτῆτερα εἰς
τὰς ἀγκάλας τοῦ ὡς
μικρὸν βρέφος· ἀμὴ ἐγ-
νωρίσθης ἀπ' αὐτόν,
πῶς ἦσαν ἀντάμα καὶ
τέλειος Θεός· διὰ τοῦ-
το ἐθαύμαζε τὴν ἀκα-
τανόητον, καὶ ἀνεκδιή-
γητόν σου σοφίαν, καὶ
μεγάλην μακροθυμίαν,
κράζοντας·

Ἀλληλουῖα.

Δόξα σοι μακρόθυμε,
προαιώνιε Κύριε, Βασι-
λεῦ τῆς δόξης.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν,
ἐμφανίσας ὁ Κτίστης.
ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ
γενομένοις· ἐξ ἀσπό-
ρου βλαστήσας γα-
στρός, καὶ φυλάξας
ταύτην, ὡς περ, ἡν,
ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦ-
μα βλέποντες, ὑμνή-
σωμεν αὐτὴν βοῶν-
τες·

Καινούριαν ἔδειξε τὴν
κτίσιν, ἡγουν τὴν ἀν-
θρώπινον φύσιν, ὅπου
ἦτον παλαιωμένη εἰς
τὴν ἀμαρτίαν, ὁ Κτί-
στης τῶν πάντων καὶ
Θεός, διὰ τὸ νὰ ἐφα-
νερῶθῃ εἰς ἡμᾶς, ὅπου
ἀπ' αὐτόν ἐγενήκαμεν,
καὶ ἐλάθαμεν τὴν ζωὴν
βλαστάνοντας ἀπὸ παρ-
θενικῆς Μητρὸς ἁγίας,
καὶ καθαρὰν, ὅπου δὲν
εἶχε γνωρίσῃ ποτὲ ἀν-

δρὸς σπέρμα, καὶ φυ-
λάσσωντάς την πάλιν,
ὡσάν ἦτον καὶ προτή-
τερα, ἄφθορον, καὶ ἀ-
νέγκτην, διὰ νὰ βλέ-
πωμεν ἡμεῖς τοῦτο τὸ
παράδοξον θαῦμα, καὶ
κύτῃν νὰ δοξάζωμεν,
καὶ νὰ τὴν ὑμνολογῶ-
μεν, λέγοντες·

1. Χαῖρε, τὸ ἄν-
θροπ τῆς ἀφθαρσίας.

1. Χαῖρε, Παρθένη,
ὅπου εἶσαι τὸν ἄνθος
τῆς ἀφθαρσίας, ἡγουν
τὸ λούλουδον, ὅπῃ ποτε
δὲν μαραίνεται.

2. Χαῖρε, τὸ στέ-
φος τῆς ἐγκρατείας.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τὸ ἐνδοξότατον στεφά-
νι τῆς παρθενίας.

3. Χαῖρε, ἀναστα-
σεως τύπον ἐκλάμ-
πουσα.

3. Χαῖρε, ὅτι ἀπὸ
ἐσένα ἔλαμψεν ἐκεῖνος,
ὅπου μὲ τὴν τριήμερόν
του Ἀνάστασιν ἔδωκε
παράδειγμα τῆς κοινῆς
ἀναστάσεως.

4. Χαῖρε, τῶν Ἀγ-
γέλων τὸν βίον ἐμ-
φαίνουσα.

4. Χαῖρε, ὅπου φανε-
ρῶνεις εἰς ἡμᾶς τὴν
ζωὴν τῶν ἀγγέλων.

5. Χαῖρε, δένδρον
ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ
τρέφοντι Πιστοί.

5. Χαῖρε, Παρθενο-
μήτορ, ὅπου εἶσαι δέν-
δρον λαμπρόκαρπον, ἀ-

πὸ τὸ ὅποιον τρέφονται
ἴλοι οἱ Πιστοί.

6. Χαῖρε, ξύλον
εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ
σκεπόνται πολλοί.

6. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ξύλον μέεῦμορφον ἱσκιον
τῶν φύλλων, ἀπὸ τοῦ
οὗ περισκεπάζονται
πολλοί.

7. Χαῖρε, κυφο-
ροῦσα ὁδηγὸν πλα-
νωμένοις.

7. Χαῖρε, ὅπου ἐδά-
τταξες εἰς τὴν κοιλίαν
σου τὸν ὁδηγὸν τῆς
σωτηρίας ἐκείνων, ὅ-
που ἦσαν πλανημένοι
εἰς τὴν ἀμαρτίαν.

8. Χαῖρε, ἀπογεν-
νῶσα Λυτρωτὴν αἰχ-
μαλώτοις.

8. Χαῖρε, ὅπου ἐγέν-
νησεν τὸν ἐλευθερωτὴν
ἐκείνων, ὅπου ἦσαν
σκληρωμένοι ἀπὸ τὸν
διάβολον.

9. Χαῖρε, Κριτοῦ
δικαίου δυσώπησις.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
παντοτινὴ παρακάλε-
σις πρὸς τὸν δίκαιον
Κριτὴν διὰ τὸν κόσμον.

10. Χαῖρε, πολλῶν
πταιόντων συγχώρη-
σις.

10. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
πολλῶν ἀμαρτωλῶν ὅ-
που πταίουσιν, ἡ συγ-
χώρησις.

11. Χαῖρε, στολὴ
τῶν γυμνῶν παρρη-
σίας.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ στολισις ἐκείνων, ὅ-
που εἶναι γυμνοὶ ἀπὸ
ἀρεταῖς, καὶ δὲν ἔχουσι

12. Χαῖρε, στοργή
πάντα πόθον νικῶσα.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Ἐνόν τόκον ἰδόν-
τες, ξενωθῶμεν τοῦ
κόσμου, τὸν νοῦν εἰς
οὐρανὸν μεταθέντες·
διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑ-
ψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς
ἐφάνη ταπεινὸς ἄν-
θρωπος, βουλόμενος
ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑ-
ψος τοὺς αὐτῷ βο-
ῶντας.

Ἀλληλουῖα.

Θάρρος κοντὰ εἰς τὸν
Θεόν.

12. Χαῖρε, σπλαγχνι-
κὴ ἀγάπη, ὅπου περισ-
σεύει καθε ἀλλήν ἀγά-
πην, καὶ ἀγαπᾷς ὅλους
ἰδιαφύως.

13. Χαῖρε Νύμφη, ὡς
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεν-
νήσασα· Ἀνύμφυτε, ὡς
ὡς παρθένος μέινασα.

Ἐπειδὴ, ὦ Χριστια-
νοί, εἶδαμεν ξένην, καὶ
θαυμαστήν, καὶ ὑπὲρ
ρύσιν γέννησιν, ἃς ξε-
νωθῶμεν ὅλως δι' ὅλου
ἀπὸ τὸν κόσμον, ἦγεν
ἃς ἐκβάλλωμεν ὅλους
μας τοὺς λογισμοὺς ἀ-
πὸ τὸν κόσμον, μετα-
θέτοντες ὅλον τὸν νοῦν
μας εἰς τὸν οὐρανόν,
μέ τὸ νὰ λογιᾶζωμεν,
καὶ νὰ ποθοῦμεν μόνον
τὰ οὐράνια· διατί καὶ
ὁ ὑψηλός, καὶ μέγας
Θεός, διὰ τοῦτο ἐφάνη
ταπεινός ἄνθρωπος ἐ-
πάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ

ὑπέμεινε δυσθίστατα
πάθη, καὶ ἔλαβε θηλη-
ματικὸν θάνατον, μόν-
ον διὰ νὰ σύρῃ εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐκείνους, ὅσοι
εἰς αὐτὸν λέγουσι πάν-
τοτε τὸ,

Ἀλληλουῖα.

Δόξα σοι Πάτερ ἀ-
γέννητε, Υἱὲ γεννητῇ,
καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἐκ-
πορευόμενον.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς
κάτω, καὶ τῶν ἄνω
οὐδ' ὅλως ἀπῆν ὁ ἀ-
περίγραπτος Λόγος·
συγκατάβασις γὰρ
θεϊκῇ, οὐ μετάδα-
σις δὲ τοπικῇ γέγο-
νε· καὶ τόκος ἐκ Παρ-
θένου θεολήπτου, ἀ-
κουούσης ταῦτα.

Ὁλος ὁ Υἱὸς καὶ Λό-
γος τοῦ Θεοῦ καὶ Πα-
τρός, ὁ ἀπερίγραπτος,
καὶ πανταχοῦ παρὼν,
ὅλος ἦτον κάτω εἰς τὴν
γῆν σαρκωμένος, τέ-
λειος Θεός, καὶ τέλειος
ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τὸν
οὐρανόν, ἐπάνω ὅλως
δι' ὅλου δὲν ἔλειψε· δια-
τί δὲν ἔγινε μετάδασις
τοπικῇ νὰ ἐμετασαλεύ-
θῃ ἀπὸ τὸν θρόνον τε,
νὰ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν,
ἀμὴ ἔγινε μία συγκα-
τάδασις θεϊκῇ, ἡγουν
καὶ εἰς τὴν οὐρανίον

τε δόξαν ἡτονώς Θεός,
καὶ διὰ τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν του ἐταπεινώθη,
καὶ ἐσυγκατέδη, καὶ
ἐγένεν ἄνθρωπος, διὰ
τὴν σῶσιν τὸν ἄνθρω-
πον· καὶ ἐγεννήθη ἀπὸ
τὴν Θεόπνευστον, καὶ
Θεοφώτιστον Παρθένον,
καὶ Θεοτόκον, ἡ ὁποία
ἀκούει τούτους τοὺς
ὑμνους.

1. Χαῖρε, Θεοῦ
ἀχωρήτου χώρα.

2. Χαῖρε, σεπτοῦ
μυστηρίου θύρα.

3. Χαῖρε, τῶν ἀ-
πίστων ἀμφίβολον ἄ-
κουσμα.

1. Χαῖρε, Παρθένη,
ὅπου ἐγένετο τόπος καὶ
χώρα, καὶ ἐχώρεσες μέ-
σα σου τὸν Θεόν, τὸν
ὁποῖον δὲν χωρεῖσιν ὅλα
τὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

2. Χαῖρε, τοῦ ἀγίω-
τάτου Μυστηρίου τῆς ἐ-
νανθρωπήσεως τῆ Θεῆς ἡ
θύρα ἐπειδὴ διὰ μέσου
σου ἐφανερώθη εἰς τὸν
κόσμον ὡς ἄνθρωπος.

3. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον
ἄκουσμα· διατὶ ὑπο-
πτεύουσιν ἀνίσως καὶ
ἀληθινὰ ἐστάθης Παρ-
θένης καὶ Θεομήτωρ.

4. Χαῖρε, τῶν πι-
στῶν ἀνυμφίβολου
κκύχημα.

5. Χαῖρε, ὄχημα
πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν
Χερουδίου.

6. Χαῖρε, οἶκημα
πανάριστον τοῦ ἐπὶ
τῶν Σεραφίμ.

7. Χαῖρε, ἡ τὰ
ναντία εἰς ταῦτό ἀ-
γαροῦσα.

8. Χαῖρε, ἡ πρὸς
θεῖαν καὶ λοχεῖαν
ζευγῦσα.

4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
τὸ ἀληθινώτατον καύ-
χημα τῶν Πιστῶν· ἐπει-
δὴ ὅλοι χωρὶς ἐναντιώ-
τητα, καὶ χωρὶς ὑπο-
ψίαν σε πιστεύομεν, καὶ
ὁμολογοῦμέν σε ἀγνήν
Θεοτόκον, καὶ καυχώ-
μεθα εἰς τὸ ὄνομά σου.

5. Χαῖρε, Θρόνε πα-
νάγιε τοῦ Θεοῦ, ὅπου
κάθεται εἰς τὰ πολυόμ-
ματα Χερουδίου.

6. Χαῖρε, ἐπιτηδειό-
τατον κατοικητήριον ἐ-
κείνου, ὅπου εἶναι ἐπά-
νω εἰς τὰ Σεραφίμ.

7. Χαῖρε, ὅπου τὰ
δύο ἐναντία ἔφερες εἰς
ἓνα, ἡγουν τὴν Θεότη-
τα καὶ ἀνθρωπότητα
ἔσμιξες ἀντάμα, καὶ ἔ-
φερες τὸν Χριστὸν, ὅπου
εἶναι διπλοῦς τῇ φύσει,
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

8. Χαῖρε, ὅπου ἔσμι-
ξες εἰς τοῦ λόγου σου
τὴν παρθενίαν, καὶ τὴν
γένναν· διατὶ τὸν Χριστὸν
ἐγέννησες, καὶ ἡγουν

9. Χαῖρε, δι' ἧς ἔλυθη παράδασις.

10. Χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθη Παράδεισος.

11. Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας.

12. Χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνιων.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Παρθένος, καὶ Παρθέ-
νος πάλιν ἔμεινες.

9. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου ἐλύθη, καὶ ἐ-
συγχωρήθη τὸ πταῖσμα
τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀ-
δάμ, ὁ ὁποῖος εἶχε πα-
ρέβη τὴν Ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ.

10. Χαῖρε, ὅπου διὰ
μέσου σου ὁ Παράδεισος
ἀνοιχθη, καὶ οἱ ἁμαρτω-
λοὶ σωτηρίας ἔτυχον.

11. Χαῖρε, Παρθένε,
ὅπου εἶσαι τὸ κλειδί
τῆς Βασιλείας τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ οὐδεὶς εἰσέρ-
χεται εἰς αὐτήν, εἰ μὴ
διὰ σοῦ.

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ ἐλπίδα τῶν αἰώνιων
ἀγαθῶν, διατὶ ὅσους
εἰς ἐσὲ ἐλπίζουν, ἀξιώ-
νεις νὰ ἀπολαύσουν τὰ
παντοτινὰ ἀγαθὰ τῆς
οὐρανίου Βασιλείας.

13. Χαῖρε, ἡ προσφι-
λεστάτη Νύμφη τοῦ Θεοῦ
ἡ ἀνύμφος.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέ-
λων κατεπλάγη τὸ
μέγα τῆς σῆς ἐναν-
θρωπήσεως ἔργον· τὸν
ἀπρόσιτον γὰρ ὡς
Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι
προσιτὸν ἄνθρωπον,
ἡμῖν μὲν συνδιάγον-
τα, ἀκούοντα δὲ πα-
ρὰ πάντων οὕτως·
Ἀλληλουῖα.

Πᾶσα ἡ φύσις τῶν οὐ-
ρανίων Ἀγγέλων ἐθαύ-
μασε κατὰ πολλὰ τὸ
μεγάλον, καὶ ἀνερμή-
νευτον ἔργον τῆς Σαρ-
κώσεώς σε Κύριε, ὅπου
ἐγένες ἄνθρωπος· διατὶ
σὲ (εἰς τὸν ὁποῖον τι-
νάς δὲν ἡμπορεῖ νὰ σι-
μώσῃ ὡσὰν ὅπου εἶσαι
Θεὸς ἰσχυρὸς, καὶ πῦρ
καταναλίσκον) ἐθεώρει
γενόμενον ἄνθρωπον, ὥ-
στε ὅλοι ἡμεσθεν σιμά
σου, καὶ ὁλόγυρά σου,
καὶ σὺ ἐλεύθερα μᾶς
συναναστρέφεται, καὶ
μὲ θάρρος μᾶς ὁμιλεῖς,
καὶ ἀπὸ ὅλους ἀκούεις
εἰς δοξολογίαν τὸ,
Ἀλληλουῖα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ῥήτορες πολυφθόγ-
γους, ὡς ἰχθύας ἀ-
φώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε· ἀπορᾶσι

Ῥήτορας, καὶ Φιλοσό-
φους πολυλόγους θεω-
ροῦμεν, διὰ σὲ Θεοτόκε
Παρθένε, ἀφώνες ὡσὰν

γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βωῶμεν·

1 Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.

2. Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

3. Χαῖρε, φιλοσόφου ἀσόφους δεικνύουσα.

4 Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

τὰ ψάρια· διατὶ ἀμφιβάλλουν νὰ εἰποῦν τὸ, Πῶς ἔμεινες παρθένος ἄφθορος, καὶ ἀκόμη ἡμ-pόρεςες νὰ γεννήσης· ἀμὴ αὐτοὶ βέβαια πλανῶνται, μὴ λογιάζοντες, πῶς ὅπως βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Ὅμως ἡμεῖς τὸ το κρυπτόν Μυστήριον τοῦ Θεοῦ θαυμάζοντες, καὶ πιστεύοντες ἀναμφιδόλως, λέγομεν·

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ἐπειδὴ ἐδέχθης τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ σεμνότατον κελλίον, ἐπειδὴ ἐκατοίκησε μέσα σε ἡ Θεϊκὴ τὴ Πρόνοια.

3. Χαῖρε, ὅπου τοὺς φιλοσόφους ἀποδείχνεις ἀσόφους, καὶ μωροὺς.

4. Χαῖρε, ὅπου ἐλέγχεις ἐκείνους, ὅπου μετέχνην φευσικῶν λόγων

σοῦ ἐναντιώνονται, ἀποδείχνοντας τοὺς ἀλόγους, ἤγουν πῶς δὲν ἔχουσι τελείως νοῦν.

5. Χαῖρε, διατὶ ἔχασαν τὰς φρένας των οἱ βαθεῖς καὶ μάταιοι ἐξετασταὶ τῶν Θεϊκῶν Μυστηρίων.

6. Χαῖρε, διατὶ ἐμάρανθησαν οἱ ποιηταὶ τῶν παραμυθίων· ἤγουν ἐξωλοθρεύθησαν, καὶ ἀφανίσθησαν οἱ ψευδοπροφῆται, ὅπου ἐπλανοῦσαν τὸν κόσμον.

7. Χαῖρε, ὅπου ἀνέσπασες, καὶ ἐκαταχάλασες τὰ περιπλέγματα τῶν συλλογισμῶν τῶν σοφῶν Ἀθηναίων, ἤγουν τὰς ὑψηλὰς, καὶ τεχνικὰς ἐφευρέσεις τῶν Ῥητόρων.

8. Χαῖρε, ὅπου γεμίσεις τὰ δίκτυα τῶν φαραδῶν, ὅπου φαρεύουσιν ἀνθρώπους, ἤγουν, ὅπου κάμνεις, καὶ καταπαίδονται πολλοί, καὶ πα-

5. Χαῖρε, ὅτι ἐμάρανθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.

6. Χαῖρε, ὅτι ἐμάρανθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

7. Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.

8. Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

9. Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα.

10. Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνῶσει φωτίζουσα.

11. Χαῖρε, ὁλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι.

12. Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῶν.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον

ρακινοῦνται ἀπὸ ταῖς νοουθεσίαις τῶν Ἱερέων, καὶ Διδασκάλων, καὶ πιστεύουν εἰς τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων.

9. Χαῖρε, ὁποῦ σύρνεις τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς ἀγνοίας εἰς τὸ ὕψος τῆς σοφίας.

10. Χαῖρε, ὁποῦ φωτίζεις πολλοὺς εἰς τὴν γνῶρσιν τοῦ Θεοῦ.

11. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι τὸ στερεόν, καὶ ἄφρον καράδι ἐκείνων, ὁποῦ θέλουν νὰ σωθοῦν.

12. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι λιμένας ἀκίνδυνος ἐκείνων, ὁποῦ πλέουσι τὴν θάλασσαν τῆς ζωῆς, διατὶ ὕψερα ἀπὸ πολλὰ πάθη τοὺς ἀναπαυεῖς.

13. Χαῖρε Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνανδρος.

Θέλωντας νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἄκραν σοφίαν ἐστόλισε τὰ πάντα, καὶ ἐσύνθε-

αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεός ἀκούει.

Ἀλληλούϊα.

σέ σε καλὰ λίαν, εἰς τὸν ἴδιον κόσμον αὐτοκαλέστος θειηματικός ἦλθε. Καὶ ὦντας αὐθέντης καὶ κυδερνήτης, ὡς ἅν Θεός, διὰ ἡμᾶς ἐφάνη τέλειος ἄνθρωπος, ὡς ἅν καὶ ἡμᾶς· διατὶ μὲ τὸ ὅμοιον ἐκάλεσε τὸ ὅμοιον, ἦγεν μὲ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκάλεσε τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τοῦτο ἀκούει ὡς ἅν Θεός τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ ἐν Τρισὶ Προσώποις ἀδιαιρέτοις προσκυνούμενος μόνος Θεός ἡμῶν.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτοκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκήνωσέ σε Ποιητὴν Ἀχραντε, οἴκησας ἐν τῇ μήτρᾳ σου,

Δυνάμωσις, καὶ περισκέπασις εἶσαι τῶν Παρθένων, ὃ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ προστασία ὅλων ἐκείνων, ὁποῦ μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, καὶ πίσιν ἀνυπόκριτον προστρέχουσιν εἰς τὴν σκέπην σου· διατὶ ὁ Κτίστης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς

καὶ πάντα σοι προσ-
φωνεῖν διδάξας·

1. Χαῖρε, ἡ εἰλη-
τῆς παρθενίας.

2. Χαῖρε, ἡ πύλη
τῆς σωτηρίας.

3. Χαῖρε, ἀρχηγὲ
νοητῆς ἀναπλασεως.

4. Χαῖρε, χορηγὲ
Θεϊκῆς ἀγαθότητος.

5. Χαῖρε, σὺ γὰρ
ἀνεγέννησας τὸς συλ-
ληθέντας αἰσχροῦς.

γῆς, τοιαύτην σὲ ἔκα-
με, καὶ ἐκατάστησεν εἰς
τὸν κόσμον, ὡς καθαρω-
τάτη Μητέρα, διὰ τὸ νὰ
ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἀ-
γιωτάτην σου Μητρὰν,
καὶ ἐδίδαξεν ὅλους μας
νὰ φωνάζωμεν πρὸς σέ·

1. Χαῖρε, Παρθένη,
ὅπως εἶσαι κολῶνα ἀσά-
λευκτη τῆς παρθενίας.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ θύρα τῆς σωτηρίας.

3. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
πρώτη ἀρχὴ τῆς νοη-
τῆς μας ἐξαναπλασεως
ἐπειδὴ μὲ τὴν γέννησιν
τοῦ Υἱοῦ σου ἔκαμες,
καὶ ἐξαναγεννήθησαν
εἰς τὸν κόσμον αἱ ψυ-
χαῖς μας.

4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
Χριστὸς τῆς Θεϊκῆς ἀ-
γαθότητος· ἐπειδὴ διὰ
μέσον σου δίδει ὁ Θεὸς
τὴν καλωσύνην τοῦ εἰς
ὅλους.

5. Χαῖρε, διατὶ σὺ
ἐξαναγέννησες νοητῶς
ἐκείνους, ὅπου ἐσυλλήφ-

θησαν μὲ ἄσχημαῖς ἀ-
μαρτίαις.

6. Χαῖρε, σὺ γὰρ
ἐνουθέτησας τοὺς συ-
ληθέντας τὸν νοῦν.

7. Χαῖρε, ἡ τὸν
φθορέα τῶν φρενῶν
καταργοῦσα.

8. Χαῖρε, ἡ τὸν
σπορέα τῆς ἀγνείας
τεκοῦσα.

9. Χαῖρε, παστάς
ἀσπόρου νυμφεύσεως.

10. Χαῖρε, πιστοῦς
Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

11. Χαῖρε, καλὴ
Κουροτρόφε παρθέ-
νων.

6. Χαῖρε, διατὶ σὺ
ἐνουθέτησες, καὶ ἤλεγ-
ξες ἐκείνους, ὅπου ὁ
διάβολος εἶχε σκλαβω-
μένους εἰς τὴν πλάνην,
καὶ εἶχε κλέψῃ τὸν νοῦν
τούς.

7. Χαῖρε, ὅπου ἐκα-
ταλάσας τὸν χαλα-
στήν τῶν αἰσθήσεων,
καὶ λογισμῶν τῶν ἀν-
θρώπων.

8. Χαῖρε, ὅπου ἐγέν-
νησες ἐκείνον, ὅπως σπέρ-
νει τὴν καθαρότητα εἰς
ταῖς καρδίαις μας.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
νυμφικὸς θάλαμος τῆς ἀ-
σπόρου καὶ ἀνάνδρου γάμου.

10. Χαῖρε, ὅπου σμί-
γεις, καὶ ὁμονοιάζεις
τοὺς πιστοὺς Χριστια-
νοὺς μὲ τὸν Κύριον καὶ
Θεόν μας.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
καλὴ τροφὸς, καὶ σπλα-
γχνικὴ κυβερνήτρια τῶν
παρθένων.

12. Χαῖρε, ψυχῶν
Νυμφοστόλε Ἀγίων.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Ἦμνος ἅπας ἡττά-
ται, συνεκτείνεσθαι
σπεύδων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν οἰκτιρ-
μῶν σου· ἰσχυρίθους
γὰς τῇ ψάμμῳ, ὧδ' αἶς·
ἂν προσφέρωμέν σοι
Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν
τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν, τοῖς
σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλουῖα.

12. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ἡ νυμφοστολίστρια τῶν
ψυχῶν τῶν Ἀγίων.

13. Χαῖρε, ἡ ἀγλαό-
μορφος Νύμφη τοῦ Κυ-
ρίου ἡ ἀνανδρος.

Κάθε ἔπαινος, καὶ δο-
ξολογία νικᾷται, ὅταν
θελήτῃ νὰ πλατυθῇ,
καὶ νὰ μετρηθῇ μὲ τὸ
πλήθος τῆς πολλῆς σε
ἐλεημοσύνης καὶ ἀπει-
ρου εὐσπλαγχνίας· δια-
τί ἂν σοῦ προσφέρωμεν,
Πανάγιε Βασιλεῦ, καὶ με-
λοδικοὺς Ψαλμοὺς, ἱ-
σομέτρος μὲ τὴν ἄμ-
μον τῆς θαλάσσης, οὐ-
δὲν κάμνομεν ἄξιον εὐ-
χαριστίας εἰς τόσα ἀ-
γαθὰ, καὶ εὐεργεσίαις,
ὅσαις ἔδωκες εἰς ἡμᾶς,
ὁποῦ σοῦ φωνάζομεν τὸ,
Ἀλληλουῖα.

Δόξα σοι Πάτερ, Υἱέ,
καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Φωτοδόχον λαμπά-
δα, τοῖς ἐν σκότει
φανεῖσα, ὁρῶμεν τὴν
ἀγίαν Παρθένον· τὸ
γὰρ αὐτὸν ἄπτουσα
φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς
γνώσιν Θεϊκὴν ἅπαν-
τας, αὐτῇ τὸν νοῦν
φωτίζουσα, κραυγῇ
δέ τιμωμένη ταῦτα.

1. Χαῖρε, ἀκτίς
νοητοῦ Ἡλίου.

2. Χαῖρε, βολὴς τῆ
ἀδύτου φέγγους.

3. Χαῖρε, ἀστρα-
πή τὰς ψυχὰς κατα-
λάμπουσα.

3 *

Φωτοδόχον λαμπάδα,
ὁποῦ ἐδέχθη τὸ Θεϊκόν
φῶς, θεωροῦμεν τὴν ἀ-
γίαν Παρθένον Μαρίαν,
ὁποῦ ἐφάνη, καὶ ἐφῆξεν
εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἐπε-
ριπατεῖσαν εἰς τὴν σκο-
τινάδα τῆς ἀμαρτίας·
διατί μὲ τὸ νὰ ἄψῃ τὸ
αὐτὸν, καὶ θεῖον φῶς,
ὁδηγεῖ ὅλους πρὸς τὴν
θεογνωσίαν, φωτίζον-
τας μὲ τοιαύτην λάμ-
ψιν τὸν νοῦν μας· καὶ
ἡμεῖς μὲ μίαν φωνὴν
τὴν τιμοῦμεν τέτοιας
λογῆς.

1. Χαῖρε, Παρθένε,
ὁποῦ εἶσαι ἡ ἀκτὶς τοῦ
νοητοῦ Ἡλίου Χριστοῦ.

2. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ἡ λάμψις τοῦ φωτός,
ὁποῦ ποτὲ δὲν σκοτι-
νάζει.

3. Χαῖρε, ἡ ἀστραπή,
ὁποῦ φωτίζεις ταῖς ψυ-
χαῖς τῶν ἀνθρώπων.

4. Χαῖρε, ὡς βρον-
τὴ τοὺς ἐχθροὺς κα-
ταπλήττουσα.

5. Χαῖρε, ὅτι τὸν
πολύφωτον ἀνατέλ-
λεις φωτισμόν.

6. Χαῖρε, ὅτι τὸν
πολύρρήτον ἀναβλύ-
ζεις ποταμόν.

7. Χαῖρε, τῆς κο-
λυμβήθρας ζωγραφῆ-
σα τὸν τύπον.

8. Χαῖρε, τῆς ἀ-
μαρτίας ἀναιροῦσα
τὸν ῥύπον.

9. Χαῖρε, λστήρ ἐκ-
πλύνων συνείδησιν.

4. Χαῖρε, ὅπου ὡσάν
βροντὴ φοβίζει τοὺς
ἐχθροὺς διαδόλους, καὶ
τοὺς ἐναντίους τῆς Ὀρ-
θοδόξου Πίστewς.

5. Χαῖρε, διότι ἀνα-
τέλλεις τὸν ἀληθινὸν
φωτισμόν τὸν Χριστόν,
ὅπου μὲ πολὺ φῶς φω-
τίζει ὅλον τὸν κόσμον.

6. Χαῖρε, διότι ἀνα-
βρύεις τὸν πολυτρεχά-
τον ποταμόν τὸν Χρι-
στὸν, ὅπου μὲ τὰ πολ-
λὰ ρεύματα τῶν χαρί-
των του, ὡσάν μὲ γλυ-
κὰ νερά, δροσίζει ταῖς
ψυχαῖς ἐκείνων, ὅπου
διψοῦσι τὴν σωτηρίαν.

7. Χαῖρε, ὅπου ση-
μαδεύεις τὸν τύπον τῆς
προβατικῆς κολυμβή-
θρας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ
ἀσθενεῖς ἐθεραπεύοντο.

8. Χαῖρε, ὅπου τῆς
προπατορικῆς ἀμαρ-
τίας λυώνεις, καὶ ἀφα-
νίζεις τὴν ἀκαθαρσίαν.

9. Χαῖρε λουτρὸν, ὁ-
ποῦ ξεπλύνεις, καὶ κα-

10. Χαῖρε, κρατὴρ
κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

11. Χαῖρε, ὁσμὴ
τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

12. Χαῖρε, ζωὴ μυ-
στικῆς εὐωχίας.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θε-
λήσας, ὀφλημάτων
ἀρχαίων, ὁ πάντων
χρεωλύτης ἀνθρώ-
πων, ἐπεδήμησε δι'
ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀ-
ποδήμους τῆς αὐτοῦ
χάριτος· καὶ σχίσας
τὸ χειρόγραφον, ἀ-
κούει παρὰ πάντων
οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

θαρίζεις τὰς λογισμὰς,
καὶ τὴν συνείδησιν.

10. Χαῖρε ἀγγεῖον, ὅπῃ
κιρνᾷς, καὶ ποτίζεις τὴν
χαράν, καὶ ἀγαλλίασιν
εἰς τοὺς λυπημένους.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ ὁσμὴ τῆς μυρωδίας
τοῦ Χριστοῦ.

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
ἡ ζωὴ τοῦ μυστικοῦ
συμποσίου.

13. Χαῖρε Νύμφη τοῦ
Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Χάριν θέλωντας νὰ
δώσῃ, καὶ συγχώρησιν
τῶν παλαιῶν χρεῶν,
καὶ τῶν προπατορικῶν
ἀμαρτιῶν ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὅπου ὅλων τὰ
χρεῖα πληρώνει, καὶ λυώ-
ναι ταῖς ἀμαρτίαις, ἤλ-
θεν ἀπὸ λόγου του ἐδῶ
εἰς τὴν γῆν εἰς ἡμᾶς,
ὅπου εἴμεσθιν μακρυμέ-
νοι, καὶ ξευτευμένοι
ἀπὸ τὴν χάριν του, καὶ
διὰ τὸ νὰ ἔσχισε τὸ χει-
ρόγραμμά τοῦ προπά-

τορός μας Ἀδὰμ, ἀκεί-
 ῃ ἀπὸ ὅλους μας τὸ,
 Ἀλληλουϊα.

Ἅγιος ὁ Πατήρ, Ἅ-
 γιος ὁ Υἱός, Ἅγιον τὸ
 Παράκλητον Πνεῦμα.
 Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Ψάλλοντές σου τὸν
 Τόκον, ἀνυμνοῦμέν
 σε πάντες, ὡς ἔμψυ-
 χον ναόν Θεοτόκε· ἐν
 τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας
 γαστρί, ὁ συνέχων
 πάντα τῇ χειρὶ Κύ-
 ριος, ἡγίασεν, ἐδό-
 ξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν
 σοι πάντας·

1. Χαῖρε, σκηνὴ
 τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.

2. Χαῖρε, ἁγία Ἁ-
 γίων μείζων.

3. Χαῖρε, κιθωτέ
 χρυσωθείσα τῷ Πνεύ-
 ματι.

Ψάλλοντες, καὶ συγ-
 χαίροντες τὴν ἁγίαν σε
 Γένναν Θεοτόκε Παρθέ-
 νε, ἀνυμνοῦμεν, καὶ δο-
 ξάζομέν σε ὅλοι ὡσάν
 ὅπῃ εἶσαι ἔμψυχος ναὸς
 τοῦ προαιωνίου Θεοῦ·
 διατὶ ἐκατοίκησεν εἰς
 τὴν ἁγίαν σου γαστέρα
 ἐκεῖνος, ὅπου ἔχει ὅλον
 τὸν κόσμον εἰς τὸ χέρι
 του, καὶ ἡμᾶς ἐδίδαξεν
 ὅλως νὰ σοῦ φωνάζωμεν·

1. Χαῖρε Παρθένε, τὸ
 κατοικητήριον τοῦ Υἱοῦ
 καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

2. Χαῖρε ἡ Ἁγία, ὅ-
 ποῦ εἶσαι μεγαλήτερον
 ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἁγίους.

3. Χαῖρε Κιθωτέ, ὅ-
 ποῦ ἐχρυσώθης μετὰ
 τὸ πανάγιον Πνεῦμα, καὶ

προικονίσθης ἀπὸ τὴν
 Κιθωτὸν τῆς Διαθήκης.

4. Χαῖρε Θεοτόκε, ὅ-
 ποῦ εἶσαι ὁ ἀρχάγγελος,
 καὶ ἀτελεύτητος Θε-
 σαυρός τῆς ζωῆς μας.

5. Χαῖρε, τὸ τιμιώ-
 τατον στεφάνι τῶν εὐ-
 σεβεστάτων Βασιλέων.

6. Χαῖρε, τὸ εὐλαθετι-
 κώτατον καύχημα τῶν
 εὐλαδισταίων Ἱερῶν.

7. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
 ὁ ἀσάλευτος καὶ ἄσει-
 στος πύργος τῆς Ἐκ-
 κλησίας τοῦ Χριστοῦ.

8. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι
 τὸ ἀνίκητον καὶ ἀκέρ-
 σευτον τειχίον τῆς Βα-
 σιλείας τῶν οὐρανῶν.

9. Χαῖρε, ὅπου διὰ
 μέσου σου σικωνοῦνται
 νικητήρια κατὰ τῶν
 δαιμόνων, καὶ θρίαμβοι
 τῆς σωτηρίας μας.

10. Χαῖρε, ὅπου διὰ
 μέσου σε νικοῦνται, καὶ
 κατακρημνίζονται οἱ
 νοητοί, καὶ οἱ αἰσθητοί
 μας ἐχθροί.

4. Χαῖρε, θησαυ-
 ρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπύ-
 νητε.

5. Χαῖρε, τίμιον
 διάδημα Βασιλέων
 εὐσεβῶν.

6. Χαῖρε, καύχη-
 μα σεβάσμιον Ἱερῶν
 εὐλαδῶν.

7. Χαῖρε, τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὁ ἀσάλευτος
 πύργος.

8. Χαῖρε, τῆς Βα-
 σιλείας τὸ ἀπόρθη-
 τον τείχος.

9. Χαῖρε, δι' ἧς ἐ-
 γείρονται τρόπικα.

10. Χαῖρε, δι' ἧς ἐ-
 χθροὶ καταπίπτουσι.

11. Χαῖρε, χρωτὸς
τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία.

12. Χαῖρε, ψυχῆς
τῆς ἐμῆς σωτηρία.

13. Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Ω Πανύμνητε Μη-
τερ, ἡ τεκοῦσα τὸν
πάντων Ἀγίων Ἀ-
γιώτατον Λόγον· δε-
ξαμένη τὴν νῦν προσ-
φοράν, ἀπὸ πάσης
ρῦσαι συμφορᾶς ἅ-
παντας, καὶ τῆς μελ-
λούσης λύτρωσαι κο-
λάσεως, τοὺς σοὶ βο-
ῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν Ἀγγε-
λος πρωτοστάτης, κτλ.
ἄχρι τοῦ· Βλέπουσα
ἡ Ἀγία.

11. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ἡ Θεράπευσις, καὶ ἰα-
τρέϊα τοῦ σώματός μου.

12. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι
ἡ λύτρωσις, καὶ σωτη-
ρία τῆς ψυχῆς μου.

13. Χαῖρε, ἡ ὄντως
ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ Νύμ-
φη Μητροπάρθενος.

Ω πανύμνητε, ὑπερευλο-
γημένη, ὑπέραγνε, ἀει-
πάρθενε Μητέρα, ὅπως ἐγέν-
νησες τὸν Ἀγιώτατον Ἀ-
πὸ ὅλης τῆς Ἀγίας, Τριῶν
καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατρός, παρακαλοῦμέν
σε, μὲ τὸ νὰ δεχθῇς τὴν
την μας τὴν ταπεινὴν
προσευχὴν, ὅπως οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ σοῦ προσφέρωμεν
ὀλοφύχως, λύτρωσαι ἅ-
πὸ κάθε κίνδυνον, καὶ
συμφορὰν ὅλους τοὺς
Χριστιανούς, καὶ ἐλευθέ-
ρωσαι ἀπὸ τὴν μέλλου-
σαν κόλασιν ὅλους ὅσοι
μὲ καθαράν καρδίαν φω-
νάζουσιν εἰς Σὲ τὸ,
Ἀλληλούϊα.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΗΝ

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Πολλά ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς ευμένειν Δεσπότην
Ἡ Ἐκκλησίᾳ. Σελ. 102.

Δόξα τῷ προανάρχῳ πατρ', τῷ σὲ πρὸ αἰώνων
πρυτανεύσαντι εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ ἀγνὴν,
καὶ ἄμωμον Νύμφην, καὶ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Δόξα τῷ συνανάρχῳ Υἱῷ
καὶ Λόγῳ τοῦ Πατρὸς, τῷ σὲ κατασκευάσαντι
παστάδα ἀγιάσματος, καὶ ἀγνὴν Μητέρα αὐτοῦ.
Δόξα τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, τῷ ὁμοουσίῳ, καὶ συνανάρχῳ τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, τῷ σὲ ἐπισκιάσαντι, καὶ διαφυλάξαντι
ἄχραντον, καὶ ἄφθορον Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν Παναγίαν, καὶ ὁμοούσιον,
καὶ ζωοποιόν, καὶ ἀμέριστον Τριάδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ
πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τριάδι ἀνερμήνευτον Θεότητα,
λατρευτικῶς ἀνυμνῶντες, εὐτεδῶς προσκυνούμεν.
Καὶ σὲ τὴν πανάχραντον, πανακήρατον, πανάσπιλον,
πανάφθορον, πανύμνητον, Παντάνασσαν τῆς κτίσεως,
τὴν Θεοτόκον ΜΑΡΙΑΝ, Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς κηρύτ-

τομεν· ὡς μεσίτριαν δὲ τοῦ παντός κόσμου
σε πιστῶς δοξάζομεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριήλ
σοὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔτεκες. Διό σε ἀ-
καταπαύστως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνο-
μεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μήτηρ ἐλέους, ζωὴ γλυκύ-
της, καὶ ἐλπίς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σέ βροῦμεν
οἱ τῆς Εὐας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σέ ἀτε-
νίζομεν, στεναρίζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇ
δε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ Συ-
νήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχχνους σου ὀφθαλ-
μοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ ἸΗΣΟΥΝ τὸν εὐ-
λογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν
ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιει-
κῆς, ὦ εὐσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε ΜΑΡΙΑ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε, ὅπως κα-
ταξιωθῶμεν πῶν τοῦ Χριστοῦ ἐπαγγελιῶν.
Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀναρχε
καὶ ἀτελεύτητε, ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου
εὐδοκήσας ἐκλέξαι ἁγιάται τε, καὶ ἄξιον κα-
τοικητήριον τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ ἀναδείξαι
τὴν ἀειπάρθενον Μαριάμ, ὥστε διὰ τῆς τοῦ
ἁγίου Πνεύματος ἐπελεύσεως ἐξ αὐτῆς σαρ-
κωθῆναι αὐτόν, καὶ γεννηθῆναι, διὰ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν· παράσχε ἡμῖν, δεόμεθά σου, ὑγείαν
διηνεκῇ νοός τε καὶ σώματος, ἵνα εὐσεβῶς,
καὶ εὐθύμως τὴν πανσεδάσμιον Κοίμησιν αὐ-
τῆς ἐτησίως ἐορτάζοντες, καὶ ἐν ὕμνοις τι-
μῶντες, σέ λατρεύωμεν, καὶ προσκυνῶμεν·
ὅπως ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις αὐτῆς
ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἀθυμίας ἡμῶν ρυσθέντες,
τῆς αἰλήκτου χαρᾶς καὶ ἀνεκφράστου ἀγαλ-
λιάσεως, μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν ἡμῶν,
καταξιωθῶμεν τῷ ἐλέει σου ἀπολαῦσαι, καὶ
σὺν αὐτῇ εἶναι. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.

Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐσπλαγ-
γνε καὶ πολυέλεε, ὁ τὸ ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον
Μυστήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν σήμερον διὰ
τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ εὐδοκήσας τῇ ἀει-
παρθένῳ Μαρίας ἀποκαλύψαι (ἥς ταῖς εὐπρο-
δέκτοις πρεσβεσίαις, ἐλέησον ἡμᾶς) ἀξίωσον,
δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας, καὶ τὰ σώματα
ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ταῖς
ἐργασίαις τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν διευθύνειν,
ἀγιάζειν τε, καὶ διοικεῖν. Καὶ καθάπερ τῇ τοῦ
ἀγίου σου Πνεύματος ἐνεργείᾳ τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα αὐτῆς ἡγίαςας, καὶ ἄξιον κατοικη-
τήριον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἡτοιμάσας γε-
νέσθαι, οὕτω καὶ τὰς ἡμετέρας συνειδήσεις
ἐπισκεπτόμενος κάθαρν, ἵνα ἐλθὼν αὐτός ὁ
Κύριος ἡμῶν, ἔτοιμον ἑαυτῷ εὖρη μονήν· ὅ-
πως ἀξίως πολιτευόμενοι, καὶ τὴν φαιδρὰν
Πανήγυριν ταύτην ἐτησίως ἐορτάζοντες, κα-
ταξιωθῶμεν τῶν τῆς ἀθανάτου ζωῆς αἰδίων
ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν. Ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἑσπέρας.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προαιώ-
νιε Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, ὁ δι' ἡμᾶς,
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τῇ αὐτοῦ
εὐδοκίᾳ, καὶ τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύμα-
τος καταδεξάμενος ὡς ἀγαθὸς ἐκ τῆς ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν μηνύσεως
τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἀρρήτως σαρκωθῆ-
ναι (ὧν ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ
ἔλεος σου χαρίτωσον), δεόμεθά σου, ἡμᾶς τοὺς
ἀναξίους δούλους σου, ἵνα δυνηθῶμεν, διὰ τῶν
προσκαίρων ἐορτῶν, εἰς μνήμην τῶν ὑπὲρ νοῦν
θαυμασίων σου ἀνάγεσθαι· καὶ καθάπερ πι-
στεύομεν ἀληθῶς Θεοτόκον ταύτην εἶναι, οὕ-
τω καὶ τῆς ἐπικουρίας αὐτῆς καὶ ἀντιλή-
ψεως καθ' ἐκάστην αἰσθανόμενοι, σὲ τὸν αὐ-
τουργόν τῆς ζωῆς καὶ σωτηρίας ἡμῶν εὐχα-
ρίστως δοξάζοντες, προσκυνοῦμεν. Εὐδόκησον
οὖν, Κύριε, ἵνα τὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν ἡμέραν
ταύτην τῆς ἀρχῆς τῶν Σωτηρίων ἡμῶν ἐ-
τησίως ἐπιτελοῦντες, καταξιωθῶμεν τῆς μα-
καρίας ζωῆς ἀπολαῦσαι. Ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς
τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΤΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ευγένιου τοῦ Βουλγάρως.

Δέσποινα Δέσποινα, Μῆτερ, ἀμαρτωλῶν ἡ
προστάτις,
Λιμὴν τῶν χειμαζομένων ἐν τῷ τοῦ βίου πε-
λάγει,
Καὶ ἄγκυρα τῶν ἐν ζάλαις, καὶ ρύστις τῶν
ἐν κινδύνοις,
Ἦ' μόνη ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ παραμυθία,
Ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ψυχῆς τε συντε-
τριμμένης,
Ἐν ταπεινώσει, καὶ θλίψει, καὶ στεναγμοῖς,
καὶ δακρύοις,
Πρὸς σὲ τὴν μόνην ἐλπίδα ὁ ἄθλιος κατα-
φεύγω.
Καὶ Σὲ μεσίτην αἰροῦμαι, πρὸς τὸν Υἱόν σου
καὶ Κτίστην.
Σύμοι γενοῦ προστασία, μή με ἐάσης ὀλέσθαι.
Γλέωσαι τὸν Υἱόν σου, τὸν κατ' ἐμοῦ ὀργι-
σθέντα.
Τὴν ἀγανάκτησιν παῦσον, ἣν ἔχει πρὸς με
δικαίως,
Ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξύβρισα
τοῦτον.
Πᾶσαν ἀθέμιτον πράξιν ἐτέλεσα ἐν τῷ βίῳ,

Καὶ λογισμοῖς τε, καὶ λόγοις, καὶ πάθεισιν
ἀκαθάρτοις,
Ἐμόλυνα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὅλος κατεσπι-
λώθην.
Ἦμαύρωσά μου τὸ κάλλος, κατήσχυνα τὴν
εἰκόνα,
Φεῦ! καὶ κρουνοὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ σταλαγ-
μοὶ τῶν δακρύων,
Κἄν ρέωσιν ἀενάως, ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρή-
ναι,
Τὸ δυσαπόνιπτον αἷσχος τῆς μιανθείσης ψυ-
χῆς μου.
Πῶς ἀποτίψουσιν ἄρα; πῶς ἐξουσιν ἀπο-
πλῦναι;
Οἶμοι, κατάκριτος κεῖμαι, τὸν δικαστὴν πα-
ροξύνας!
Οἶμοι, τὴν κόλασιν τρέμω, καὶ τὰς ποινὰς
τὰς μελλούσας!
Τίς με τὸν ἄθλιον σώσει τῆς φοβερᾶς κατα-
δίκης;
Οὐδεὶς, πλήν σου Παναγία, Δέσποινα, Δέ-
σποινα σῶσον.

ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ

Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε τῇ σκέπῃ σου προστρέχω. Οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἀγνή βοηθησαί μοι, ὡς Μητέρα οὐσα τοῦ πάντα ἰσχυόντος.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Δαπάνη τοῦ ἰδίου Τυπογραφείου.